VITTORIO EM. III

Digitized by Google

Min. B. 135. 1002

Digitized by Google

LE TRÉSOR

DES

BELLES PAROLES

Digitized by Google

Versailles. — Imprimerie de BEAU Jᵉ, rue de l'Orangerie, 36.

Digitized by Google

SBN
641519

BIBLIOTECA PROVINCIALE DI NAPOLI

LE TRÉSOR DES BELLES PAROLES

CHOIX DE SENTENCES

Composées en tibétain

PAR LE LAMA SASKYA PANDITA,

SUIVIES D'UNE ÉLÉGIE TIRÉE DU KANJOUR

traduites pour la première fois en français,

Par Ph. Ed. FOUCAUX,

Membre de la Société Asiatique de Paris et de la Société Orientale de France ;
Chargé du cours de sanscrit au Collége Impérial de France et du cours de tibétain à l'École Impériale des Langues Orientales vivantes.

BIBLIOTECA PROVINCIALE NAPOLI

PARIS

BENJAMIN DUPRAT

LIBRAIRE DE L'INSTITUT, DE LA BIBLIOTHÈQUE IMPÉRIALE,
DES SOCIÉTÉS ASIATIQUES DE PARIS, LONDRES ET CALCUTTA, ETC.

Rue du Cloître-Saint-Benoît, 7.

1858

Digitized by Google

LE TRÉSOR DES BELLES PAROLES

CHOIX DE SENTENCES

composé

Par le Lama SASKYA PANDITA.

Les stances qui suivent forment un choix de sentences extraites du livre appelé : *Le Trésor des belles paroles*, qui a été composé primitivement en sanscrit avec le titre de *Soubhâchitaratnanidhi*, par Saskya Pandita, savant célèbre au Tibet, qui florissait au XIIIe siècle, au temps de Gingiskhan et de ses successeurs. Le livre entier, composé de 454 stances, ne se trouve pas à Paris, et nous ne le connaissons que par une courte notice de Csoma de Koros, suivie du texte tibétain des 234 premières stances, avec une traduction anglaise, qui se trouvent dans le journal de la Société asiatique du Bengale, n° 2 de 1855 et n° 4 de 1856.

Le nom indien de l'auteur est Ananda Dhvadja ; celui de Saskya Pandita, sous lequel il est plus généralement connu au Tibet, vient sans doute de ce qu'il demeurait dans le monastère de Saskya situé dans le Tibet central, dans la province de Tsang, à cent journées de la ville de Tachilhounpo.

Saskya Pandita était l'oncle paternel d'un grand Lama appelé Grogon, auquel Koublaikhan (empereur de Chine de la dynastie mongole pendant la dernière moitié du XIIIe siècle) avait donné la plus grande partie du Tibet cen-

tral (province d'Outsang). Ses descendants possèdent encore le même monastère avec quelques dépendances, et sont les premiers en dignité après les deux grands Lamas de Lhassa et de Tachilhounpo.

Le monastère de Saskya est un des lieux du Tibet où l'on trouve encore un grand nombre de manuscrits sanscrits qui y furent apportés de l'Inde.

Dans la courte notice qui précède, empruntée à Csoma de Koros, on ne dit pas si ce fut Saskya Pandita lui-même qui traduisit son livre en tibétain, ou s'il laissa ce soin à d'autres. Quoi qu'il en soit, si l'ouvrage qui porte le nom du savant Lama n'est pas une simple compilation, et s'il s'y trouve bon nombre de pensées qui lui appartiennent en propre, il renferme certainement aussi bien des sentences empruntées à des livres indiens connus de tout le monde. Si le travail valait la peine d'être fait, il n'est pas douteux qu'on ne pût retrouver dans les poëmes sanscrits, sinon toutes les pensées qui nous sont parvenues, sous la forme des stances tibétaines du *Trésor des belles paroles*, au moins le germe de la plupart de celles qu'il contient.

On voit que l'auteur est familier avec les légendes indiennes, et il fait plusieurs allusions aux fables de l'*Hitopadésa* [1]. On peut, par exemple, comparer la stance 86 de notre recueil avec la suivante, dont elle semble une réminiscence : « Quand un homme s'irrite pour un motif, » sa colère se calme dès que la cause qui l'a produite » n'existe plus; mais comment pourra-t-on jamais apaiser

[1] Voyez la stance XXV ci-après. L'Hitopadésa parle de deux cygnes au lieu de deux corneilles. Tout le monde se rappellera ici la fable de la Fontaine : *La tortue et les deux canards.*

Dans la stance XLV, on trouve une allusion à la fable de l'Hitopadésa intitulée : *L'âne vêtu de la peau du tigre,* sujet qui a fourni à la Fontaine, celle où la peau du lion remplace celle du tigre.

(Edit. Jannet, p. 125 et 172.)

» celui qui sans raison conçoit une inimitié? » (Hitopadésa, bibliothèque elzévirienne de P. Jannet, traduction de M. E. Lancereau, p. 115.)

Nous espérons que le choix que nous avons fait parmi les sentences de Saskya Pandita sera d'autant mieux accueilli par nos lecteurs, que ce genre de compilation conserve moins qu'aucun autre le caractère distinctif de la littérature auquel il appartient. Le fond du cœur humain étant partout le même et ne changeant guère sous l'influence d'institutions et de climats différents, c'est surtout dans les pensées morales que les hommes reconnaissent leur communauté d'origine.

En tous temps et en tous lieux les sages qui ont donné de bons conseils n'ont jamais manqué, mais, n'en déplaise aux panégyristes du temps passé, les meilleurs conseils n'étaient pas mieux suivis autrefois qu'à présent, comme on le verra par les stances morales de Saskya Pandita.

Digitized by Google

BIBLIOTECA PROVINCIALE NAPOLI

CHOIX DE SENTENCES.

I

Si vous avez du talent, tous les hommes, sans être appelés, s'assemblent d'eux-mêmes (autour de vous); — Quelque éloignée que soit la fleur odorante, elle est entourée d'une nuée d'abeilles.

II

Le sage, au temps de l'étude, éprouve de la peine, (car) sans efforts, on ne devient pas sage; en se passionnant pour un petit plaisir, on n'en obtiendra pas un grand.

III

L'océan ne se rassasie pas d'eau, ni le trésor d'un roi de monnaie; jouir de l'objet de ses désirs ne satisfait pas; — Le sage n'est jamais rassasié de belles paroles.

IV

C'est toujours par les gens vertueux que les bonnes qualités sont le plus louées; — C'est par le vent que le parfum du sandal du mont Malaya est répandu aux dix points de l'espace.

V

Quand les hommes sont opprimés par un mauvais roi, ils se rappellent avec regret un roi vertueux; — Ceux qui sont tourmentés par la fièvre ne rêvent que d'eau glacée.

VI

L'homme vertueux quoique dans l'infortune se distingue encore davantage par la noblesse de sa conduite; — Nous voyons un tison quoique renversé, faire remonter sa flamme.

VII

Les belles qualités, quoique cachées, se dévoilent et sont visibles pour tout le monde; — La fleur du jasmin, quoique desséchée, répand partout une odeur agréable.

VIII

Un roi n'est grand que dans son royaume; un

homme vertueux est respecté partout; — La fleur est belle pendant un jour; la pierre précieuse qui orne la tête est estimée en tous lieux.

IX

Quoiqu'un service (rendu) soit le même pour le vulgaire ou pour ceux qui s'en distinguent, le retour (qu'on obtient) est différent; — Quoique la semence des champs soit égale, il y a une immense différence dans la moisson.

X

Conservez par votre conduite la noblesse de votre famille; si votre conduite est mauvaise, votre famille n'a plus de valeur; — Le sandal répand une bonne odeur, mais s'il est réduit en charbon, qui le recherche?

XI

Les grands tombés pendant quelque temps dans l'infortune, ne doivent pas s'abandonner au chagrin; — La lune quoique éclipsée quelque temps par une planète ne tarde pas à reparaître.

XII

L'homme vertueux, dût-il lui en coûter la vie, n'abandonne pas ce qui est bon par soi-même; — Qu'on brûle, qu'on coupe l'or pur, sa couleur ne s'altère pas.

XIII

Les hommes recherchent les défauts des gens éminents, et ne s'occupent pas du vulgaire; on examine les étoffes de soie précieuse ; on ne s'occupe pas d'un morceau de bois qui brûle.

XIV

Ne vous réjouissez pas d'être loué, ne vous affligez pas d'être blâmé; — Avoir des qualités solides, voilà la marque de l'homme vertueux.

XV

C'est la grandeur du maître quand les serviteurs sont satisfaits à tous les égards; — Les ornements qu'on met sur le cheval ne font-ils pas briller le maître lui-même?

XVI

Selon que le maître traite (plus ou moins) favorablement ses serviteurs et les protége, de même aussi les serviteurs prennent les intérêts du maître.

XVII

L'homme mauvais, quand même il acquiert

Digitized by Google

des richesses, n'en devient que plus mauvais ; — On a beau détourner un torrent, il cherche toujours à s'écouler en bas.

XVIII

Le résultat obtenu par les soins d'un grand homme est détruit en un seul instant par des méchants; — Le champ cultivé pendant des années et des mois par le laboureur est, en un moment, dévasté par la grêle.

XIX

En général, un méchant attribue aux autres les défauts qu'il a lui-même; — Quand la corneille a mangé quelque chose d'impur, elle s'empresse d'essuyer son bec à l'endroit où la terre est propre.

XX

Il est facile de remplir d'eau le pas d'une vache; il est facile de remplir de choses précieuses un petit trésor; il est facile d'ensemencer un petit champ; — Il est facile de rassasier de science un petit esprit.

XXI

Auprès des sots, un preneur de singes est plus estimé qu'un savant; on offre au premier du beurre et (d'autres) aliments; le second s'en va les mains vides.

Digitized by Google

XXII

Ceux qui ont fait un mauvais usage de leur talent méprisent ceux qui en ont fait bon usage. — Dans certaines contrées, ne pas avoir de goître est regardé comme un défaut du corps.

XXIII

Quelques personnes qui se conforment mal aux usages de la politesse se moquent de celles qui les suivent exactement. — Les hommes dont la tête ressemble à celle d'un chien, disent avec mépris que celui qui a un beau visage n'est qu'une femme.

XXIV

Où sont les sots ayant amassé des richesses à qui vienne la pensée de leurs parents? Après avoir amassé par toutes sortes de mauvais moyens et de mauvaises paroles, ils meurent comme des rats.

XXV

L'homme qui a toujours besoin d'être défendu par un autre, périra par cela même. — La tortue portée par deux corneilles, tomba à terre, dit-on.

Digitized by Google

XXVI

Ne pas distinguer le bien et le mal; oublier un bienfait; ne pas admirer un discours admirable; redemander ce qu'on a vu clairement; aller à la suite d'un autre, voilà le caractère d'un fou.

XXVII

Quand les troupes s'avancent, il se tient à l'arrière-garde; si elles se retirent, il est en avant pour conduire; s'il voit à boire et à manger, il s'efforce d'entrer; s'il voit du plaisir, il trouve moyen d'y prendre part.

XXVIII

Le fou énumère ses talents; le sage les tient secrets. La paille nage sur l'eau, mais la pierre précieuse s'y enfonce.

XXIX

L'homme généreux, quoiqu'en colère, s'apaise si l'on s'incline; inclinez-vous devant un homme vulgaire, il devient plus dur encore; l'or et l'argent, quoique solides, peuvent se fondre; brûlez l'ordure d'un chien, il en sortira une mauvaise odeur.

XXX

Le sage a toutes sortes de qualités; le fou n'a que des défauts. Avec des choses précieuses, vous avez tout ce qui est nécessaire; un serpent venimeux ne peut faire que du mal.

XXXI

L'homme bon protége par sa douceur lui-même et les autres; le méchant par sa dureté nuit à lui-même et aux autres. L'arbre à fruit conserve lui-même et les autres, l'arbre desséché brûle les autres en brûlant.

XXXII

Tant que vous avez des richesses, tous sont vos parents; si vous tombez dans l'infortune, tout le monde est votre ennemi. — On se rassemble de loin au pays des choses précieuses; quand le lac est desséché, chacun l'abandonne.

XXXIII

« Celui-ci est un ami, celui-là un ennemi. » Telle est la distinction que font les gens de peu de sens. Un grand esprit se montre affable pour tous, car il ne sait pas avec certitude quel est celui qui peut lui rendre service.

XXXIV

Les gens instruits aiment la science; il n'en est pas de même des ignorants. La mouche qui recueille le miel aime les fleurs, mais non la mouche qui se nourrit de chair.

XXXV

Un savant brille au milieu des savants, mais comment un sage peut-il être compris par un fou? Voyez le bois de sandal plus précieux que l'or, un fou en fait du charbon!

XXXVI

Le sage sait ce qu'il fait; le fou suit (l'exemple de) celui qui est renommé. — Quand un vieux chien fait entendre ses aboiements, les autres courent sans raison et sans but.

XXXVII

Le sage, même dans une grande infortune, réjouit les autres par ses belles paroles; le fou, même au temps de sa prospérité, tourmente lui-même et les autres par ses querelles.

XXXVIII

Les uns placent la perfection dans les paroles, les autres dans le silence; un mauvais chien commence par aboyer contre l'ennemi, un chat saisit une grue sans rien dire.

XXXIX

Tant que l'on reste modeste, le talent est le plus beau des ornements; si la modestie s'en va, le talent est mis de côté, et une rumeur maligne s'élève.

XL

Un homme vertueux donne sans détour un bon enseignement; interrogez un manant, il vous donne une fausse information; — Un saint, quoique vous le dédaigniez, est miséricordieux; le dieu des morts, quoique vous lui fassiez des sacrifices, ne vous immole pas moins.

XLI

Quoiqu'on puisse atteindre son but par une mauvaise action, où est le sage qui emploie un pareil moyen? Si, malgré de louables efforts, le but n'est pas atteint, les sages pour cela n'éprouvent pas de honte.

Digitized by Google

XLII

Un roi vertueux, quand il a rencontré l'ennemi, redouble de bienveillance pour ses sujets — C'est surtout quand son fils est malade qu'une mère est remplie d'inquiétudes.

XLIII

Un homme vertueux, s'il s'associe à un méchant, sera corrompu par lui. — L'eau du Gange est bien douce, mais elle devient saumâtre en arrivant à l'Océan.

XLIV

Si un homme aux inclinations misérables s'attache à un saint personnage, il prendra les habitudes de cet homme vertueux. — Voyez quelle bonne odeur exhale la personne qui s'est parfumée de musc.

XLV

Celui qui par un excès de ruse excite trop l'attention, s'il réussit pendant quelque temps, finit par se perdre; — L'âne revêtu de la peau d'un tigre, après avoir mangé la moisson (d'un laboureur) fut tué par un autre.

XLVI

Evitez l'homme qui a un caractère méchant, fût-il un savant. — Quand même un serpent venimeux aurait la tête ornée d'un joyau, quel est le sage qui le prendrait sur sa poitrine?

XLVII

Il est difficile de trouver quelqu'un qui donne de bons avis; difficile de trouver quelqu'un qui les écoute. — Un médecin habile est difficile à trouver, et peu de personnes agissent conformément à ses conseils.

XLVIII

Avant d'avoir examiné, n'accordez de confiance à qui que ce soit. On donne souvent tort à l'homme juste qui a perdu sa cause; celui qui a agi avec discernement a beaucoup d'ennemis.

XLIX

De quelque manière que vous façonniez un méchant, son caractère ne deviendra jamais bon. — Quelque soin que vous mettiez à laver un charbon, il est impossible de le rendre blanc.

L

Les gens aux principes mauvais, qui sont passionnés pour la richesse, quoiqu'ils soient des amis, ne méritent pas confiance. Pour avoir été à la solde des grands, beaucoup ont été renversés par leurs propres parents.

LI

Quiconque peut faire du mal, peut aussi faire du bien. — Le monarque dont le front est ceint du bandeau royal, peut donner un royaume.

LII

Quand plusieurs sont d'accord sur un point, quoiqu'ils aient peu de force, ils peuvent faire de grandes choses; — Un lionceau fut tué, dit-on, par une troupe de fourmis rassemblées.

LIII

L'homme qui se laisse aller à l'indolence et néglige d'exercer ses facultés, quoique doué de force, tombera dans la dépendance. — Quoique l'éléphant ait une force immense, il est mené comme un esclave par un petit cornac.

LIV

Les grands n'ont pas besoin d'être arrogants; à quoi sert aux petits de faire les fiers? Le diamant n'a pas besoin d'être vanté par des paroles; — Qui achèterait un faux diamant, quelque vanté qu'il fût?

LV

Les hommes sont ordinairement offensés par des personnes de la même condition qu'eux-mêmes Quand le soleil brille à son lever, tous les corps lumineux sont éclipsés.

LVI

Servez-vous de celui qui vous est utile, quand même ce serait un ennemi; évitez celui qui vous nuit, quand même ce serait un parent. — Achetez à tout prix un joyau (retiré) de l'Océan; chassez avec une médecine le mal qui vous fait souffrir à l'intérieur.

LVII

Quand un homme a acquis quelque richesse intérieure, il la montre avec orgueil à l'extérieur. — C'est quand les nuages sont tout pleins d'eau, qu'ils s'agitent et font entendre le bruit du tonnerre.

LVIII

Il est rare de trouver une personne qui ait toutes les qualités, mais il est rare aussi d'en trouver qui n'en ait aucune. Parmi ces personnes chez lesquelles les défauts et les qualités se mêlent, le sage fréquente celle en qui le nombre de qualités est le plus grand.

LIX

Au premier abord, il est douteux si une personne est amie ou ennemie. Un aliment mal digéré devient poison; le poison, si l'on sait (s'en servir), devient médecine.

LX

Quand on est son maître, tout est bien; tout est mal, quand on dépend des autres. Ce qui est commun est un sujet de querelle; — une promesse est un lien.

LXI

Quand vous auriez au dedans toutes les qualités, si vous êtes mal habillé, tout le monde vous méprise. — Quoique la chauve-souris soit intelligente, elle est évitée, dit-on, par tous les oiseaux.

LXII

Un fou est agréable, s'il parle peu; un roi gagne en dignité, s'il est entouré de mystère; les spectacles extraordinaires sont agréables, si on les voit rarement; un joyau a un grand prix, s'il est rare.

LXIII

Témoigner une trop grande affection devient souvent une cause d'animosité; les nombreuses querelles du monde viennent ordinairement (d'un excès) de familiarité.

LXIV

Une grosse querelle, quelque vive qu'elle soit, devient (quelquefois) la cause d'une grande amitié; nous voyons ordinairement qu'on se réconcilie à la fin d'une querelle.

LXV

Quoiqu'un avare ait des richesses, quoiqu'un envieux ait un ami, quoiqu'un mauvais esprit ait des connaissances, il n'en peut résulter de plaisir.

Digitized by Google

LXVI

Les convoiteux sont réjouis par les richesses; les orgueilleux le sont par les louanges. Les fous sont réjouis par leurs pareils, les gens vertueux se plaisent à entendre la vérité.

LXVII

Les talents d'un homme méchant; la science imparfaite d'un orateur énergique; les faveurs d'un mauvais maître sont rarement utiles aux autres.

LXVIII

Parler beaucoup est une cause de danger; le silence est le moyen d'éviter les infortunes. Le perroquet parleur est mis en cage, les oiseaux muets volent à leur gré.

LXIX

Si un homme vient, sans arrière-pensée, en aide de toutes manières à un ennemi; si, de son côté, l'ennemi, sans détour aussi, s'incline devant son bienfaiteur, c'est (de part et d'autre) la marque d'un grand caractère.

Digitized by Google

LXX

A quoi sert au faible de se mettre en colère? Quel besoin le fort a-t-il de s'irriter? Puisque, pour accomplir une chose, la colère est impuissante, elle ne fait que nuire à nous-mêmes.

LXXI

Attirés par des présents, les ennemis même s'assemblent; si vous ne donnez rien, les parents même vous abandonnent. Si le lait de la vache tarit, le veau le plus beau dépérit.

LXXII

L'emploi de ses richesses par le riche, la modestie de celui qui est devenu savant, la protection qu'un grand accorde aux petits, ces trois choses sont utiles à soi et aux autres.

LXXIII

En prenant les grands pour appui, les petits mêmes parviennent à la grandeur. Voyez la liane arriver au sommet d'un grand arbre en s'appuyant sur lui.

LXXIV

Quoiqu'un homme de talent ait des défauts, ceux qui aiment les talents le recherchent. Quoique le ciel soit obscurci par la pluie, elle fait plaisir aux habitants du monde.

LXXV

Il ne faut point de parfums agréables aux chiens et aux pourceaux, et point de lampes aux aveugles; ceux qui ne digèrent pas n'ont pas besoin d'aliments; la règle est inutile aux fous.

LXXVI

Un homme de talent et de l'or pur, un brave soldat et un bon cheval, un bon médecin et une belle parure, partout où ils se trouvent, sont estimés.

LXXVII

La meilleure richesse c'est l'aumône; le plus grand bonheur, c'est la tranquillité d'esprit; le plus bel ornement, c'est l'instruction; le meilleur ami, c'est celui qui n'a pas de désir.

LXXVIII

Qui n'a pas été maltraité par la fortune? Qui a toujours joui du bonheur? Le bien et le mal ne se succèdent-ils pas toujours, comme l'été et l'hiver?

LXXIX

Méditer des choses impossibles, avoir de la haine contre plusieurs, se quereller avec les forts, être passionné pour les femmes, se lier avec les méchants : ces cinq choses sont des causes de ruine.

LXXX

Être sans fortune et désirer de beaux habits; demander aux autres et avoir beaucoup d'orgueil; ne pas connaître les ouvrages littéraires et vouloir disputer : ces trois choses sont un sujet de moquerie.

LXXXI

Quand le maître se fait tort à lui-même, qui peut alors le protéger? Quand un objet est offusqué par la lumière, il n'y a pas moyen de le voir.

LXXXII

Les hommes désirent une longue vie; quand ils sont devenus vieux, ils ont peur. Avoir peur de la vieillesse et désirer une longue vie, c'est la contradiction d'un fou.

LXXXIII

Celui qui a de la fortune et qui n'en use pas en faisant des dons, est un homme qui est atteint de maladie, ou bien un avare accompli.

LXXXIV

Celui qui connaît les préceptes de la loi (religion) et ne les pratique pas, qu'a-t-il à faire de la loi? Quelque belles que soient les moissons, les bêtes sauvages se réjouissent-elles?

LXXXV

Quoiqu'il y ait beaucoup de docteurs qui connaissent la loi (religieuse) et qui disent ce qui est contre la loi, les gens qui, après être instruits en conséquence, se préoccupent de l'observer, sont rares.

Digitized by Google

LXXXVI

La colère qui vient d'une raison juste ne sert guère, et celle-là peut être apaisée; mais qui saura calmer la colère de celui qui s'y livre sans raison?

LXXXVII

Tant qu'un homme n'a pas fait de mauvaises actions, le dieu Indra lui-même ne peut le blâmer; — Quand une source ne se dessèche pas d'elle-même, à quoi sert de l'obstruer avec de la terre?

LXXXVIII

Quand un homme est renommé pour avoir amassé une fortune excessive, sa richesse devient l'instrument de sa perte. Une attaque se dresse contre le riche là où le pauvre circule en paix.

LXXXIX

La renommée acquise par une force et une habileté exceptionnelles devient une cause de ruine. Dans le combat, ce sont les habiles et les forts qui, le plus souvent, trouvent la mort.

XC

La sagesse, la force et le reste sont vos alliées si vous êtes vertueux ; si vous êtes sans vertu, toutes viendront concourir à votre perte.

XCI

Celui qui pense : Je tromperai les autres par un mensonge, se trompe lui-même. Celui qui a dit une fois un mensonge fait naître le doute, même quand il dit la vérité.

XCII

Pour celui qui néglige de s'appliquer, point de bonheur à attendre en ce monde ni dans l'autre ; quoique le champ soit bon, s'il n'est pas cultivé avec soin, on n'obtiendra pas de moisson.

XCIII

Un homme de sens, quelque petite que soit une affaire, doit toujours agir avec réflexion ; s'il réussit, il n'y a rien à dire ; s'il ne réussit pas, sa conduite a été belle.

Digitized by Google

XCIV

Les sentiments des hommes sont différents, il est donc rare que quelqu'un plaise à tous; mais celui qui s'applique à acquérir des qualités est bien près de plaire à tout le monde.

XCV

Celui qui sait bien distinguer un homme probe d'un misérable, sait faire réussir ses affaires; car c'est en cela que réside le grand fondement de la prospérité.

XCVI

L'homme doué de peu de force réussit en s'appuyant sur un grand; quoique la goutte d'eau soit bien petite, mêlée à l'Océan, elle ne sèche pas.

XCVII

Quoiqu'on n'ait pas soi-même d'esprit, on consulte avec fruit un homme qui en a beaucoup. La main qui, seule, ne tue pas un ennemi, ne tue-t-elle pas en prenant une arme?

XCVIII

Un ennemi dangereux deviendra un allié si l'on sait s'y prendre. Une grande quantité de poison blesse le corps; si l'on sait l'employer, il devient médecine.

XCIX

Un prince doit percevoir les impôts d'une manière convenable et sans opprimer ses sujets; l'arbre appelé Sàla, s'il en découle trop de sève, se dessèche.

C

Soyez attentif à cacher votre conduite; on s'expose en se montrant trop clairement. Si le singe n'avait pas fait de gambades, aurait-on attaché une corde à son cou? (Comp., st. LXVII.)

CI

Il ne faut pas prononcer de paroles qui blessent les autres, fussent-ils des ennemis; comme la réponse d'un écho, elles se retournent aussitôt contre nous-mêmes.

CII

Si vous voulez nuire à un ennemi, acquérez des talents; de cette manière votre ennemi séchera de dépit, en même temps que vous croîtrez en mérite.

CIII

Si vous prenez pour appui un grand qui soit envieux, vous n'arriverez jamais à être grand. Voyez la lune devenir sombre en s'approchant du soleil.

CIV

Ne faisons jamais aux autres ce qui nous déplaît à nous-mêmes; songeons, en effet, à ce que nous éprouvons quand les autres nous font le moindre mal.

CV

Si nous faisons aux autres ce qui nous est agréable à nous-mêmes, les autres, par la même raison, nous donneront volontiers en retour ce qui nous plaît.

CVI

C'est toujours un bonheur pour quelqu'un d'a-

voir pour appui des gens vertueux, d'interroger les sages, et d'avoir pour compagnons des gens de bonne volonté.

CVII

L'animal qui n'a ni biens, ni serviteurs, s'il a pour ami un compagnon intelligent, peut obtenir ce qui lui est nécessaire; à plus forte raison celui qui est né parmi les hommes.

CVIII

Avec un ennemi depuis longtemps acharné contre nous, il ne faut pas se lier d'amitié, quoiqu'il le désire ardemment. Quelque chaude que soit l'eau, si elle rencontre le feu, ne l'éteint-elle pas?

CIX

S'il est généreux, honnête et droit, on peut se fier à un ennemi. Plus d'un, dit-on, a trouvé un refuge pour toute sa vie en allant le chercher auprès d'un ennemi généreux.

CX

Quoique vous sachiez bien ce que vous avez à faire, faites tout avec réflexion. L'homme qui n'aime pas à réfléchir achète cher le repentir.

CXI

Pourquoi les affaires de celui qui agit après avoir bien réfléchi se gâteraient-elles? L'homme doué de la vue, s'il marche avec précaution, n'évite-t-il pas le précipice?

CXII

Plus vous désirez vous élever et plus vous devez vous rendre utile aux autres. Ceux qui veulent se parer n'essuient-ils pas d'abord leur miroir?

CXIII

Plus on a le désir de vaincre son ennemi, plus on doit mettre d'empressement à exercer ses facultés. Voyez comme on s'effraie quand on voit les ennemis désireux de donner la mort préparer avec soin leurs armes.

CXIV

En disant des paroles méchantes, il est impossible d'obtenir dans le monde ce qu'on désire; quand même, au fond du cœur, vous ne songez qu'à (obtenir l'objet de) votre désir, ayez des paroles bienveillantes pour tous.

CXV

Si un homme prudent baisse la tête, la faute retombe sur celui qui l'injurie; quand une lampe est tournée la tête en bas, elle brûle la main de celui qui la porte.

CXVI

Au moment d'entreprendre une grande affaire, il faut s'assurer un bon allié; s'il s'agit de brûler une grande forêt, n'a-t-on pas besoin d'être aidé par le vent?

CXVII

Celui qui, lorsque le Bouddha protecteur des hommes est là, rend hommage à un autre maitre, est (pareil à) celui qui, sur le bord d'un fleuve aux eaux pures, creuse un puits rempli d'eau saumâtre.

CXVIII

Il n'est pas difficile de faire quelque chose que ce soit, si l'on y est accoutumé. De même qu'on s'est exercé à un art mécanique, on se plie sans difficulté aux pratiques de la bonne religion.

CXIX

Celui qui sait se contenter de peu a une fortune inépuisable. Les chagrins tombent sans cesse, comme une pluie, sur celui qui, sans être jamais satisfait, cherche toujours (à acquérir).

CXX

Dans ce monde, si vous prêtez (de l'argent) à intérêt, vous n'avez pas la certitude de recevoir même le capital; (mais) si vous donnez aux pauvres sans compter, quand même ce serait peu, vous en obtiendrez cent fois la valeur.

CXXI

Par crainte de voir sa famille déchoir, un homme de peu de sens accumule les moindres profits qu'il fait. Le sage, afin d'élever sa maison, fait aux autres des présents (considérables), comme si c'étaient des bagatelles.

CXXII

L'affection d'un père et d'une mère pour leurs enfants, ne leur est pas rendue par ceux-ci. Quand les parents ont longtemps pris soin de leurs enfants, ceux-ci dédaignent le père et la mère qui sont devenus vieux.

CXXIII

Ceux qui sont devenus les esclaves de la convoitise courent après la fortune, au risque même de leur vie. Ceux qui sont contents de leur sort, quoiqu'ils acquièrent des richesses, donnent aux autres comme il convient à des gens vertueux.

CXXIV

Si vous voulez détruire tous vos ennemis, quand aurez-vous fini de tuer ? En domptant seulement votre propre passion, tous vos ennemis sont tués à la fois.

CXXV

Si vous êtes en colère contre un homme puissant et actif, c'est à vous-même que vous nuisez le plus. Si c'est contre un homme doux et calme, quelle raison avez vous d'être irrité ?

CXXVI

Les brins d'herbe qui sont nés sur la même tige, sont dispersés par le vent aux dix points de l'espace. De la même manière, les hommes nés ensemble sont séparés par leurs actions.

CXXVII

Que celui qui cherche avec ardeur à obtenir ce qu'il désire, fasse d'abord arriver les autres à leur but. Celui qui agit surtout en vue de son intérêt, ne parviendra pas à son but.

CXXVIII

La méditation sans l'étude des livres, quand même elle réussirait pendant quelque temps, ne tarderait pas à déchoir. Quoiqu'on puisse bien fondre l'or et l'argent, si l'on retire le feu, ils redeviennent durs.

CXXIX

Quel est l'homme sans intelligence qui prenne un livre, quelque beau qu'il soit ? Quelque brillant que soit un ornement d'or enrichi de diamants, où est le bœuf qui le regarde ?

CXXX

A ceux qui reconnaissent comme très-vraies toutes les belles paroles des sages, mais qui s'occupent peu de les mettre en pratique, à quoi sert-il de connaître les livres ?

Digitized by Google

CXXXI

Quoiqu'un homme intelligent sache (d'avance) par lui-même, il n'examine pas moins avec soin les ouvrages des sages. Quelque pur que soit un métal précieux, il a moins de prix s'il n'est pas travaillé.

CXXXII

Quoiqu'il y ait un très-grand nombre de forêts, il y a peu de terres privilégiées où naisse le sandal. De même aussi, quoiqu'il y ait beaucoup de savants, les belles paroles sont très-rares.

CXXXIII

Un cheval excellent se connaît au temps de la marche ; l'or et l'argent se connaissent à la fonte ; un éléphant se connaît dans une bataille ; on reconnaît le mérite d'un savant à ses compositions littéraires.

CXXXIV

En temps et lieu, si le moment est convenable, parlez quelque temps seulement, après avoir bien réfléchi. Quelque belles que soient les paroles, s'il y en a trop, elles ne trouvent pas plus de faveur que des marchandises surabondantes.

Digitized by Google

PLAINTES DE NORZANG

A LA RECHERCHE DE YIDPHROMA.

Cette espèce d'élégie est extraite de la première partie du *Kanjour* tibétain, qui appartient à la Bibliothèque impériale. Ce morceau, qui n'a jamais été traduit, fait partie d'un conte dans le genre de ceux des *Mille et une nuits*, mais le récit est loin de présenter l'intérêt de ceux que contient le célèbre recueil de contes que je viens de nommer.

Le prince royal *Norzang* (fortuné) est séparé de sa maîtresse *Yidphroma* (celle qui ravit le cœur), et c'est au milieu des ennuis qu'il éprouve en allant à sa recherche qu'il prononce les plaintes dont voici la traduction.

Le récit est en prose, mais Norzang s'exprime en vers.

Digitized by Google

PLAINTES DE NORZANG

A LA RECHERCHE DE YIDPHROMA.

En ce moment la lune se leva. Norzang la regarda et exprima ainsi ses regrets d'être séparé de Yidphroma :

« Pleine lune [1], reine des planètes, qui rends la nuit claire, tu es chère à l'œil de Snarma, ô conductrice excellente! Celle qui seule m'est chère, dont l'œil est pareil au lotus bleu, qui a nom Yidphroma, regarde sur la terre; y est-elle ? »

En parlant ainsi, il s'en allait en songeant aux joies qu'il avait goûtées autrefois. Il aperçut alors une gazelle et lui dit :

« Gazelle qui te nourris d'herbes, d'eau et de feuilles, tu es la bien-venue; va en paix, je ne suis pas chasseur. Celle qui a l'œil long comme celui de la gazelle, et qui brille par sa beauté, ma Yidphroma, l'as-tu vue ? »

Et, marchant toujours, il arriva dans un autre lieu où il vit des abeilles qui se nourrissaient de la substance composée avec les fleurs et les fruits de la forêt. En les voyant, il dit à l'une d'elles :

[1] Pour être exact, il faudrait ici *Lunus*, car le nom de *Snarma* est celui d'une nymphe, épouse du Dieu de la lune, et qui préside elle-même à une constellation.

« Mouche à miel qui as la belle couleur sombre des montagnes bleues [1], qui fais ta demeure dans le creux des roseaux et dans les lotus, celle qui a les cheveux épais, longs et noirs comme la couleur de l'abeille, ma Yidphroma, l'as-tu vue ? »

Il s'éloigna encore de ce lieu, et aperçut un serpent. A son aspect, il dit :

« Serpent noir, dont la langue remue comme une feuille d'arbre; qui, de tes yeux et de ta gueule, exhales des nuages de fumée ; le feu de ton venin n'égale pas le feu de la passion ! Ma Yidphroma, l'as-tu vue ? »

Il arriva ensuite dans un autre endroit, où il vit un kôkila (coucou indien) qui faisait entendre son chant. En le voyant, il lui dit :

« Kôkila qui demeures sur un arbre touffu de ce bois délicieux, roi de la multitude des oiseaux (toi), qui ravis le cœur [2] des femmes; celle qui a les yeux beaux et sans tache comme le lotus bleu, ma Yidphroma, l'as-tu vue ? »

Il s'éloigna encore de ce lieu, et ayant vu un de ces arbres qu'on appelle açôkas [3], avec toutes ses fleurs épanouies :

« Grand roi des arbres, dont le nom prononcé est une bénédiction, de moi qui suis accablé de chagrin à cause de Yidphroma et qui joins les mains, écarte le chagrin ! »

Et en se plaignant ainsi, il arriva à la demeure de l'ermite.

[1] Il y a dans l'Inde une espèce d'abeille noire.

[2] Il y a ici un jeu intraduisible dans le texte, qui emploie les mêmes mots (*Yid phro*) que ceux qui commencent le nom de Yidphroma.

[3] Açoka signifie « *sans chagrin.* » C'est aussi le nom d'un roi bouddhiste très-célèbre qui régnait dans l'Inde centrale trois siècles environ avant J.-C.

།།ལེགས་པར་བཤད་པ་རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་

ཞེས་བྱ་བའི་བསྟན་བཅོས།།

Digitized by Google

Digitized by Google

།།ལེགས་པར་བཤད་པ་རིན་པོ་ཆེའི་གཏེར་
ཞེས་བྱ་བའི་བསྟན་བཅོས།།

ཡིན་ཏན་ལྡན་ནས་ཕྱི་པོ་ཀུན།
མ་བསྟན་པར་ཡང་རང་ཉིད་ཀྱང།
དེ་ལྟར་མི་ཏོག་རྒྱང་རིང་ཡང།
བྱང་བ་ལྷུང་ཀྱི་ཚོགས་བཞིན་འཕེར།།

— ২ —

མཁས་པ་སྟོབ་པའི་དུས་ན་སྟེ།
བདེ་བར་སྤྱོད་པ་མཁས་མི་གྱེད།
བདེ་བ་ཆུང་ལ་ཆགས་པ་ན།
ཆེན་པོའི་བདེ་བ་ཕོབ་མི་འགྱུར།།

— ৩ —

ཆུ་མཚོ་ཆུ་ཡིས་མི་ངོམ་ཞིང་།
ཆུ་ལ་པོའི་བང་མཛོད་ནོར་གྱིས་མེད།
འཕོད་ཡོན་གྱུར་པས་ཡས་མི་ངོམ་ལྟ།
མཁས་པ་ལེགས་བཤད་ཀྱིས་མི་ངོམས།།

རྒྱ་ཏུ་དམ་པའི་ཡོན་ཏན་རྣམས།
ལྷུ་བོ་དམ་པས་ལྷག་པར་སྟོན་པས།
མ་ལ་ཡ་ཡི་ཅོན་དབ་ཏེ།
ཐུང་གིས་ཕྱོགས་བཅུར་རྒྱས་པར་བྱེད།།

རྒྱལ་ཅན་གཞན་གྱིས་བཅོས་པ་ན།
ལྷག་པར་ཆོས་རྒྱལ་དེ་ཡང་ཁག
ཇིས་ཀྱིས་བཏབ་པའི་ཝེ་ལས་ཅན་རྣམས།
གང་ལ་ཆུ་ཁར་ཞིག་ཡིད་ལ་བྱེད།།

— ৬ —

ཐུགས་བོ་དམ་པ་ཁྱད་ཆུར་ཀྱང་།
ལུང་པའི་ཁྲོད་པར་ལྷུག་པར་མཛོས།
མ་ནི་ཕྱར་དུ་ཁ་བསྐྱེན་ཡང་།
མ་ལྷུ་ཕྱེ་ནས་ལ་འབར་བར་མཛོང་།།

— ৭ —

དམ་པའི་ཡོན་ཏན་ལྷུས་ཀྱང་ཀྱང་།
འཛིག་རྟེན་ཀུན་ལ་ཁྱབ་པར་གསལ།
ལྷ་མའི་མ་ཏེག་ལེགས་ལྷུམས་ཀྱང་།
ཤེ་ཞིམ་ཀུན་ཏུ་ཁྱོད་པར་འཕྲུར།།

ཆུ་ལ་ཤོ་རང་ཡུལ་ཆེ་བ་ཅམ།
དམ་པ་གང་དུ་ཕྱིན་པར་བགྱིར།
མི་ཏོག་པལ་ཆེ་ཉིན་རེ་མཛེས།
གཟུགས་གི་ནོར་གྱི་གང་དུ་འདང་མཆོད།།

དམ་པ་རྣམས་དང་པལ་ཕ་ལ།
ཕྱས་པ་མཉམ་ཡང་ཏིན་མི་ཁྲ།
ཞིང་ལ་ས་ཕོན་ཁྱུ་མེད་ཀྱང།
ཤོ་ཏོག་ཁྱུ་པར་དཔག་ཏུ་མེད།།

བཟང་ཡོངས་ཕྱིགས་རིགས་གྱོད་པས་བསྡུང་།
གྱོད་པ་ཉམས་ན་རིགས་ཏོན་མེད།
ཅོན་ངན་ཏེ་བཟང་ལྷ་པ་ཨགཱ།
ཏེ་བསྟེགས་ཡོལ་བ་ཀུ་ཞིག་ལོན།།

ཆེན་ཡོ་ཏེ་ཞིག་ཀུད་ཀྱང་ཀྱང་།
ཏེ་ལ་གདུང་བ་ལྷ་མི་ངལ།
ཟླ་བ་ཏེ་ཞིག་གཟས་ཟིན་ཡང་།
ཏེ་མ་ཕགས་ཏུ་ཕྱོལ་བར་ཨཀྱར།།

— ๑๒ —

དམ་པ་སྲོག་ལ་བབ་ན་ཡང།

རང་བཞིན་བཟང་པོ་གཅིག་ཏུ།

ས་ལ་གླུམ་ནི་བསྲེགས་བཅད་ཀྱང།

ཏེ་ཡི་ཁ་དོག་ཉམ་མེ་འབྱུར། །

— ๑๓ —

བདག་ཉིད་ཆེ་ལ་ཕྱེ་བོ་རྣམས།

ཕྱིན་འཚོལ་འབྱུར་ཀྱི་དམན་ལ་མིན།

ཕན་ཟེལ་རིན་ཆེན་ལ་བལྟ་ཡི།

མགལ་དུམ་ལ་ནི་ཐུ་ཞིག་ཕྱོད། །

བསྟོད་པས་དགའ་བར་མི་འགྱུར་ལ།
གླུད་པས་མི་དགར་མི་འགྱུར་ཞིང་།
བང་གི་ཡོན་ཏན་ལེགས་པར་གནས།
ཐུགས་ཧོ་དམ་པའི་མཚན་ཉིད་ཡིན། །

— ᠵᠤ —

འཕོར་ལ་ཕྱོགས་བཅུ་ཀུན་ཏུ་ཡང་ནི།
རྟེ་དཔོན་ཉིད་ཀྱི་ཆེ་བ་ཡིན།
ཏ་ལ་ཀྱུན་དུ་ཐུགས་པ་དེ།
བདག་ཧོ་ཉིད་ལ་མི་མཐོས་ནམ། །

རྡེ་ལྷ་རྡེ་ལྷར་རྡེ་དགོན་གྱིས།
འཕོར་ལ་དྲེན་གྱིས་བསྐྱངས་ཀྱང་ཡ།
དེ་ལྷ་དེ་ལྷར་འཕོར་གསོན་གོས།
རྡེ་དགོན་ཉིད་ཀྱི་ཐུ་བ་ལྷུབ། །

ལྷུ་ཕོ་ངན་པ་འགྲོར་ཕོབ་ཀྱང་།
ལྷག་པར་སྨྲ་ལམ་ངན་པར་འགྲུར།
འཕགས་ཆུ་རྡེ་ལྷར་བཟློག་ཀྱང་ཀྱང་།
ཕྱར་ཏུ་འཕགས་པ་ཁོ་ནར་འདོད། །

ཆེན་པོས་བདག་ནས་བསྲུང་བའི་གོས།
ངན་པས་སྐྱེ་ཞིག་གཅིག་ལ་འཇིགས།
ཞིང་པས་ལོ་ཟླར་བདག་པའི་ཞིང་།
ལེར་པས་སྐྱེ་ཞིག་ཏུ་ལ་ཏུ་ཟློག ।

ངན་པ་ཕལ་ཆེར་རང་གི་ལྷུན།
གང་ཡིན་གཞན་ལ་འགོད་པར་ཕྱེད།
ཁྱེ་ཏུས་མི་གཙང་ཟོས་པའི་ཟན།
བ་གཙང་གཞན་ལ་འབད་ནས་འཕྱེད།།

— ২০ —

ཆེན་རྗེས་ཆུ་ཡིས་དགང་གླ་ལྟ།
མཇོད་ཆུང་ནོར་ཀྱིས་དགང་བ་གླ།
ཞིང་ཆུང་ས་ཡོན་གདན་གླ་ལྟ།
ཕྱི་ཆུང་རིན་བས་མཆུ་བ་གླ།།

— ২১ —

ཐུན་ཡོངས་ཁྱོང་དུ་མཁས་པ་བས།
ལྷག་ཅེ་འཇོན་པ་ཁྱོད་པར་འཚགས།
ལྷག་འཇོན་མར་ཏང་ཟས་ཀྱིས་མཆོད།
མཁས་པ་ལགས་པ་ཕྱོང་པར་འགྲོ།

Digitized by Google

— ২২ —

ཡིན་ཏན་ཡོན་པར་གྱུར་པ་བཞུགས།
ལེགས་པར་གྱུར་པ་ཁྱེད་ཀྱི་ཕོ།
ལྷ་པ་མེད་ན་ཀླུང་ལྷན་བཞུགས།
ཡན་ལག་མེད་པའི་ལྷུན་ཏུ་ཕྱེད།།

— ২৩ —

ཆོ་ག་ཡོན་པར་ཤུག་པ་བཞུགས།
ཡང་བ་ཆོ་ག་ཕྱེད་ལ་ཀ་ཅེ།
ལྷུས་བ་ཁྱེ་ཡི་ཨཱ་ཏན་ཀུ་ཨས།
བཞིན་བཟང་གྲུ་མེད་ཡིན་ཞེས་བརྗོ།།

— ২৫ —

ཐུན་པོ་ལོངས་སྤྱོད་གསོག་རྒྱ་མཚོ་ལ།
གཉེན་ཀྱི་བསམ་པ་གལ་ཆེད།
ལྷ་གཤེ་ལྷ་གཉན་གཏམ་ངན་ཁོ་ན་ཡིས།
ཕྱི་བ་བཞིན་དུ་གསལ་ནས་འཆི།།

— ২৬ —

ཆུན་དུ་ཀུན་ཏུས་ཀྱིས་བསྡུང་དགོས་པའི།
ལྷ་ཕོ་ནམ་ཞིག་ཅི་ནས་ཁམས།
ཕ་ཤེ་ཀ་ཀཉིས་ཀྱིས་ཀ་ཟུང་ཁ་ཡི།
དུས་ལྷག་ས་ལ་ལྷུང་ཞེས་ཀྱི ।

— ২৬ —

བཟང་ངན་མི་ཤེས་དེན་ཐུས་བརྟེད།
ངོ་མཚར་གཏམ་ལ་མཚར་མི་འཇོན།
མཇོན་ཐུམ་མཕོང་བ་སྣར་ཡང་འདེ།
ཁྱེམ་ཞིང་རྟེས་འབྱང་བློ་ཡོངས་ཏུགས།།

— ২৭ —

དཔྱང་ཚོགས་འགྲོ་ན་མཏུགས་ལྟུང་ལ།
ལྷེགས་ན་རེ་ཡི་ལུ་འདུན་ཕྱེད།
བཟང་བཏུང་མཕོང་ན་ནན་ཀྱིས་འཏུགས།
དགའ་ཅ་མ་མཕོང་ན་ཕབས་ཀྱིས་འཇོལ།།

— ২৮ —

ལྷན་པོ་ཁོན་ཏན་ཕར་འགྱེན་ཏེ།
མཁས་པས་ཁོན་ཏན་གང་དུ་སྣོད།
ཤེས་མ་ནུས་ལྡང་ན་འགྱོ།
ནོར་བུ་ལྡང་དུ་བཞག་ཀྱང་འགྱེང།།

— ২৯ —

དམ་པ་ཞིས་ཀྱང་བཏུང་ན་ཞི།
དམན་པ་བཏུང་ན་ལྟུ་པ་པར་རེངས།
གསེར་ངན་ཤེས་ལ་ཡང་ཡང་གཞུ་ནུས་ཀྱིས།
ཁྱེ་ལུང་བཞུ་ན་ཏེ་ངན་འགྲུང།།

— ३० —

མཁས་པ་ཡིན་ཏན་ཀུན་ལྡན་ཏེ།
ལྷན་པོ་ལ་ཕྱོག་འགར་ཞིག་ཡིན།
རིན་པོ་ཆེ་ལས་དཀོན་འདོད་འབྱུང་།
ལྷག་བཏུག་ལ་ནི་ཉམས་ཀུན་ཕྱེད།།

— ३१ —

དམ་པ་དུལ་བས་རང་གཞན་ཕྱོང་།
ངན་པ་རྣངས་པས་རང་གཞན་ལྟ།
འབྲས་ལྡན་ཤིང་གིས་རང་གཞན་བསྲུང་།
ཤིང་ལྷམ་རྣངས་པས་རང་གཞན་བསྲེ།

— ३२ —

འཇིར་པ་དུས་ནས་ཐམས་ཅད་གཏེན།
གལ་ཏེ་ཆུད་ནས་ཀུན་ཀྱང་དགེ།
རིན་ཆེན་གླིང་དུ་རིང་ནས་འདུ།
མཆོ་བསྐུ་མས་པ་ནས་ཟུ་ཡང་སྲོང་།།

— ३३ —

འདི་ལགས་འདི་ནི་དགེ་པོ་ཞིས།
ལྷོ་གོས་ཆུང་ཁ་ལས་ཝོ་ཝོར་འཇེད།
ལྷོ་ཆེན་ཀུན་ལ་ཐུ་ལས་པ་ན།
ཕན་ཕྱིར་གང་ཡིན་ཏེས་པ་མིད།།

— ३८ —

ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཡོན་ཏན་ལ།
དགའ་ཡི་ཡོན་ཏན་མེད་རྒྱལ་མིན།
སྒྲུབ་རྒྱ་འཛིན་པ་མེ་ཏོག་ལ།
དགའ་ཡི་ཤ་ས་སྒྲུབ་པ་ལ་ཕྱག།།

— ३९ —

མཁས་པ་མཁས་པའི་ནང་ན་མཛེས།
ལྷན་ཕྱེས་མཁས་པ་ཅི་ལྟར་གོ།
ཅོན་ཏན་ཀུན་ཟད་པས་བོན་ཆེ་བ།
ལྷན་ཕྱེས་ཟླ་ལ་བར་ཏུས་ལ་ཕྱོགས།།

— ३६ —

མཁས་པ་རང་གི་སྨྲོད་ཅེས་ཀྱི།
ལྷུན་པོ་ཀ་ཀས་པའི་རྟེས་ཀུ་འབྱང་།
ཁྱེ་ཁྱབ་ཀུ་ཏ་ཀ་ཏ་ཡ་ན།
ཆུ་མཚན་མེད་པར་ཀ་ཤ་ནས་ཆུ་ཀ།

— ३७ —

མཁས་པ་ཅིག་ཏུ་ཆུ་ན་ཡང་།
ལེ་ཀས་པ་ཤད་ཀ་ཏམ་ཀྱིས་ཀ་ཤ་ནས་ཏེ།
ལྷུན་པོ་འཇོ་པར་ཀ་ཆ་ཅ་ཡང་།
ཐུ་ཡ་ཁ་ནས་རང་ཀ་ཤ་ལེ་ཀ།

— ३८ —

བར་ཅིག་སྣོས་པས་ཐུབ་པར་རྫོ།

ལ་ལ་མི་སྣ་ཏོན་ལ་འཕད།

ཁྱེ་ཅན་བག་ལ་ཟུངས་འཛིན་ཏུ།

ཆུ་ཤུར་ཁྱེ་ལ་ཕྱི་མེད་འཇབ།

— ३९ —

ཇི་ལྟེད་ཅོ་ཚ་ཡོད་ཐུབ་ལ།

དེ་ལྟེད་ཡོན་ཏན་ཆུན་ཀྱིས་མཆོག

ཅོ་ཚ་ནལ་ན་ཡོན་ཏན་ཏེད

ཕྱོགས་ལྷ་ཐུགས་ཏེ་བ་ཏམ་ཅན་འཚལ།

Digitized by Google

དམ་པ་མ་བཅོས་ལེགས་པར་གྱུར།

དམན་པ་རྣམ་ཀྱང་ཡོད་པར་བ་ཀད།

རྒྱལ་བའི་གླུས་ལ་བརྟུས་ཀྱང་བཙོ།

ཇི་ཙམ་བདེ་ཆགས་ཆགས་ཀྱང་ཕན།

ཉམ་པ་ཡིས་ཀྱང་དོན་ཇུག་པ།

ཁྱུང་ཟང་མཁས་རྣམས་ཀ་ལ་གྱུར།

ལེགས་པར་ བསྡུས་ཀྱང་དོན་གྱིད་མེད།

དེ་ལ་མཁས་རྣམས་ཞེལ་བ་མེད།

ཆོས་རྒྱལ་དགེ་དང་ལྡན་པ་ན།
ལྷག་པར་རང་གི་འཕེར་ལ་ཐུགས།
ན་བའི་བུ་ལ་ཁྱད་པར་དུ།
མ་ནི་གདུང་སེམས་སྐྱེ་བར་འགྱུར།།

སྐྱེ་ཕོ་དམ་པ་ཅན་པ་དང་།
འགྲོ་གསས་ན་ཅན་པའི་ཤན་ཏུ་འགྱུར།
གང་གྲགས་ཀྱི་ཆུ་ནི་རབ་ཞིམ་པ།
ཆུ་མཆོག་སྣེ་བས་ན་ བ་ཚོར་འགྱུར།།

— ๒๒ —

དམན་པས་སྲུ་ཞོ་མཆོག་སྟོན་ན།
ལྷ་ཞོ་དམ་པའི་ལྷུད་པ་འབྱུང་།
གླ་ཆོ་ཏུ་གས་པའི་གང་ཟག་ལ།
གླ་ཆོ་འི་ཏ་ཞིམ་འབྱུང་བ་ཕྱོས།།

— ๒๓ —

ཁ་ཅང་གཡོ་ལ་ཆེས་ཀ་ཀས་ན།
ཏ་ཞི་ག་འགྲུབ་ཀྱང་ཕ་མར་བརླ་ག།
ཀཟིག་ལ་ཀས་ཀོན་པའི་ཡོང་ལ་ཏེ།
ལོ་ཕོག་ཟོས་མཐར་ཀ་ཉན་ཀྱོས་བསད།།

གལ་ཏེ་རིག་པ་ཡོད་ན་ཡང།
ལྷ་ཡིས་རང་བཞིན་ངན་པ་སྤང།
དེ་ལ་ལྷག་པོར་བུས་མཚོ་རྒྱུ་ཡང།
མཁས་པ་ཀུ་ཞིག་ཚང་དུ་ལེན།།

—৮৭—

ཚན་ཚར་སྣ་བ་དགོན་པ་ལྟ།
ཏེ་དག་ལས་ཀྱང་ཁྱད་པ་དགོན།
སྨན་པ་མཁས་པ་རྟེད་དགར་ལྟ།
ཏེ་ཡི་ཚེག་བཞིན་ཐུབ་པ་ཁྱང།།

མ་བརྟགས་པར་ནི་ཤུ་ལ་ཡང་།
ཡིད་ཆེས་པ་དག་བསྟོམ་མི་ཏུ།
བག་ཕམ་པ་ལ་ཕྱོན་ཏུང་དང་།
ཕྱིས་བཏབ་པ་ལ་དགེ་ཏུར་མང།།

ཅན་པ་ཇི་ལྟར་བཅོས་ཏུར་ཏུང་།
རང་བཞིན་བཟང་ཕོ་འཕྲུང་མི་ཤེད།
ཤེལ་བ་འབད་ཅེ་བཀྲས་ན་ཡང་།
ཁ་ཅིག་དགར་ཕོར་མི་ཤེད་ཅོ།།

ག
།ང་ངན་ནོར་ལ་གཅེས་འཛིན་པ།
མཛའ་བར་ལེགས་ཡིན་ཀྱང་ཡིད་མི་བདེན།
ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་བསྲུན་རྒྱས་ན།
གཉེན་ཏེས་བརླ་བར་བྱས་པ་མང་།།

གང་ཞིག་གནོད་པར་ཕྱེད་ནུས་པ།
དེ་ཡིས་ཕན་པ་འང་ཕྱེད་པར་ནུས།
མཁོ་གོ་ཅོད་པན་བཅིངས་པ་ཡི།
རྒྱ་ལོ་ཡོས་རྒྱ་ལ་ལྷོད་ལྷོན་པར་ནུས།།

མང་པོ་གཅིག་ཏུ་ལོ་ལན་ན།
ལྷུབས་ཆུང་གིས་ཀུང་དོན་ཆེན་འགྲུབ།
ལྷོག་ཆགས་ཀྱི་མི་ཚོགས་འདུས་པས།
ལེང་ཕེའི་ལྷ་ཀུ་བསད་ཅེས་གྲགས།

ཁུམ་ཏྲས་རྒྱལ་བ་དོར་བའི་མེ།
མཐུ་ལྷུབས་ལྷན་ཡང་རྒྱུ་ཡར་འཕྲུར།
ལྷང་པོ་ཁིན་ཏུ་ལྷུབས་ལྷན་ཡང་།
ལྷང་རྟེ་ཆུང་ངས་བྱས་པའི་འཕོལ།།

ཆེན་པོ་ངན་རྒྱལ་བ་མི་དགེས།

ངན་པས་ངན་རྒྱལ་བྱས་ཅི་ཕན།

རིན་ཆེན་ཆོ་ག་གིས་སྒྲུབ་མི་དགེས།

འཆིང་བ་སྒྲུབ་གང་ལུ་ཞིག་ཀྱི།།

ལྷ་པོ་ཡལ་ཆར་རང་ཀྱི་ངང།

མཐུན་ཕའི་རིགས་ཀྱིས་གནོད་པ་ལྷས།

ཀྱི་མའི་ཚོད་ཟིར་ཟླར་ཀ་བ་ན།

ཚོད་ཟིར་ཅན་རྣམས་བརླག་པར་ཤུགས།།

ཕན་ཕྱིར་དགེ་པོ་ཡིན་ཡང་བསྟན།
གསོད་ཕྱིར་ཉེ་ཏེ་ཡིན་ཡང་སྐད།
ཆུ་མཚོ་ཁི་ནོར་བུ་རིན་ཆེས་ཏེ།
ཁོང་པའི་ཐུགས་རྗེ་སྐྱབ་ཀྱིས།།

ནང་དུ་ཐུང་ཞད་འགྱོར་འགྱུར་ན།
ཕྱི་རུ་ཏེ་གས་པའི་རྣམ་འགྱུར་གྱིས།
ཆུ་ཡིས་ཡོངས་ཀྱ་གང་བའི་ཚེ།
སྐྱེན་རྣམས་གཡོ་ཞིང་འཕྲག་ཀྱ་ཕྱོ།

ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་ཡོན་ཏན་ལ།
དགའ་ཡི་ཡོན་ཏན་མེད་རྒྱལ་མིན།
སྒྲུབ་རྒྱ་འཛིན་པ་མེ་ཏོག་ལ།
དགའ་ཡི་ཤ་ས་སྒྲུབ་པ་ལྟར་མིན།།

— ३९ —

མཁས་པ་མཁས་པའི་ནང་ན་མཛོད།
ལྷག་པོས་མཁས་པ་ཅི་ལྟར་གོ།
ཅོན་དན་ནམས་པས་ཤེན་ཆེ་བ།
ལྷག་པོས་ཟློག་པར་ཐུགས་ལ་ལྟོས།།

མཁས་པ་རང་གི་སྨྲོ་ལོས་ཀྱི།
གྲུབ་པོ་གཤམ་པའི་རྟེས་ཀུ་ཤུ་ཅང།
ཁྱེ་ཁྱབ་ཀུ་ཏ་ཀཏོ̀་ཝ་ན།
ཆུ་མཚན་ཝེད་པར་ནཱ་ལན་རྒྱས་ཆུ་ཀ།

མཁས་པ་ལོན་ཏུ་ཆུ་ན་ཡང།
ལེགས་པར་ཤད་ཀཏོ̀་ཝ་ཁྱེད།
ཐུགས་ཀར་ཁོ̀་ལ་ཕར་ཆུ་ཆེ་ཡང།
ཐོད་ཀ་ཅོ་ནས་རང་ནཱ་ལན་ལེ་ཀ།

— ३८ —

བར་ཅིག་སྣོན་པས་བྱུབ་པར་རྫོ།

ལ་ལ་མི་སྣ་ཏོན་ལ་འཕད།

ཁྱེ་ཅན་བག་ལ་ཐུང་ས་འདེབས་ཏེ།

ཆུ་ཀླུང་ཁྱེ་ལ་ཕྱི་མེད་འཇབ།

— ३९ —

ཇི་ལྟེད་ཇོ་ཆུ་ཟོད་ཀྱང་ལ།

དེ་ལྟེད་ཟིན་ཏན་ཆུན་ཀྱིས་མཆོག

ཇོ་ཆུ་ཆལ་ན་ཟིན་ཏན་ཏེད

ཕྱོགས་ཐུ་ཐུས་ཏེ་གཏམ་ཅན་འཕེལ།

Digitized by Google

དམ་པ་མ་བཅོས་ལེགས་པར་སྒྲུབ།
དམན་པ་ཏིས་ཀྱང་ལོག་པར་བ་ཀད།
རྒྱལ་བའི་སྲས་པ་བརྒྱས་ཀྱང་བཙུ།
ཇི་ལ་ཁ་ཏན་ཆགས་ཀྱང་ནམས་པ་ཡིན།།

ཉེས་པ་ཡིས་ཀྱང་རོན་ཇི་ཕྱུག་པ།
ཁྱུང་ཡང་མཁས་རྣམས་ནས་ལ་ལ་སྒྲོན།
ལེགས་པར་ བསྒྲགས་ཀྱང་རོན་ལྷོ་ཁ་ཆེ།
རེ་ལ་མཁས་རྣམས་ཞེལ་བ་ཆེ།།

ᠬᠡᠮᠤᠯᠵᠢᠨ᠂ᠬᠤᠪᠢᠨᠳᠤᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠ

— ᠪᠤᠳᠤ —

ᠳᠣᠮᠣᠨ᠋ᠤᠨᠤ᠋ᠬᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ᠬᠣᠨᠣᠨ᠋ ।
ᠬᠤᠪᠢᠳᠣᠮᠤᠨᠢᠬᠤᠳᠤᠨᠤ᠋ᠬᠤᠳᠤᠪᠤᠳᠤᠨ᠋ ।
ᠬᠤᠭᠴᠢᠳᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ᠨᠢᠨᠳᠠᠪᠠᠨᠤ᠋ ।
ᠬᠤᠭᠴᠢᠨᠢᠳᠤᠨᠢᠮᠤᠳᠤᠪᠤᠳᠤᠨᠤ᠋ᠬᠤᠨᠤᠨ᠋ ।।

— ᠪᠤᠳᠤ —

ᠬᠣᠭᠣᠳᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠪᠢᠬᠤᠴᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ ।
ᠨᠢᠨᠢᠪᠠᠨᠤᠳᠤᠪᠤᠳᠤᠭᠠᠳᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠳᠤᠪᠤᠳᠤᠨᠤ᠋ ।
ᠪᠠᠬᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ᠪᠤᠨᠤ᠋ᠨᠢᠨᠳᠤᠪᠤᠳᠤᠬᠤᠨᠤ᠋ ।
ᠬᠤᠪᠢᠪᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠪᠠᠨᠤ᠋ᠮᠤᠭᠠᠳᠠᠨᠤ᠋ᠬᠤᠭᠤᠨᠤ᠋ᠬᠤᠨᠤᠨ᠋ ।।

གལ་ཏེ་རིག་པ་ཡོད་ན་ཡང།
ལྷ་ཞིས་རང་བཞིན་ངན་པ་སྤང།
དེ་ལྟ་ལ་ནོར་བུས་མཛེ་ཆུན་ཡང།
མཁས་པ་ཀུ་ཞིག་ཚང་དུ་ལེན།།

ཚན་ཚར་ལ་བ་དགོན་པ་ལ།
ཇི་དག་ལས་ཀྱང་ཁྱན་པ་དགོན།
ལྷན་པ་མཁས་པ་རྣམ་དག་ལ།
ཇི་ལྟ་ཆོག་བཞིན་ཕྱིད་པ་ཁྱང།།

མ་བཏགས་པར་ནི་ཀུ་ལ་ཡང།
ཡིད་ཆེས་པ་དག་བསྟོམ་མི་ཏུ།
བག་ཕམ་པ་ལ་སྨོན་ཏུང་དང།
ཕྱིས་བཏབ་པ་ལ་དགེ་ཏུར་མང།།

ཅན་པ་ཇི་ལྟར་བཅོས་ཏུར་ཏུང།
རང་བཞིན་བཟང་ཕོ་འབྱུང་མི་སྲིད།
ཕོལ་བ་འབད་ཅེ་བཀྲས་ན་ཡང།
ཁ་ཏོག་དགར་ཕོར་མི་སྲིད་ཅོ།།

ག
།ང་ངན་ནོར་ལ་གཅེས་འཛིན་པ།

མཛའ་བཤེས་ཡིན་ཀྱང་ཡིད་མི་བརྟན།

ཆེན་པོ་རྣ་མས་ལ་བསྲུག་ཟོས་ན།

གཉེན་ཏེས་བརླག་པར་ཐུས་པ་མང་།།

— ᠬᠣᠣ —

གང་ཞིག་གནོད་པར་ཕྱེད་ནུས་པ།

དེ་ཡིས་ཕན་པར་ང་ཕྱེད་པར་ནུས།

མགོ་པོ་ཅོད་པན་བཅིངས་པ་ཡི།

རྒྱལ་པོས་རྒྱལ་གྲོད་གྱེན་པར་ནུས།།

མང་པོ་གཅིག་ཏུ་གློ་མཐུན་ན།

སྟོབས་ཆུང་གིས་ཀྱང་རོན་ཆེན་འགྲུབ།

གློག་ཆགས་ཀྱི་ཤེ་ཚོགས་འདུས་པས།

ཝང་ཀེའི་ལྷུ་གུ་བསད་ཅེས་གྱི།

ཁུམ་ཏུས་རྒྱལ་བ་དོར་བའི་མི།

མཐུ་སྟོབས་ལྡན་ཡང་ཁྱད་པར་འབྱོར།

གླང་པོ་ཤིན་ཏུ་སྟོབས་ལྡན་ཡང་།

གླང་རྒྱ་ཆུང་ངས་བྱས་པའི་ཤེས།།

ཆེན་པོ་ངན་རྒྱལ་བ་ཡི་དགོས།

ངན་པས་ངན་རྒྱལ་བ་ཐེ་ཚན།

རིན་ཆེན་ཆོ་ག་གིས་སྦྱོ་བ་ཡི་དགོས།

འཆི་ཁ་ལ་སྦྱོ་གས་ཀྱང་ལུ་ཞིག་ཀྱི།

ལྷུ་པོ་ཡལ་ཆར་རང་ཀྱི་དང་།

མཐུན་པའི་རིགས་ཀྱིས་གནོད་པ་ལྷུས།

ཀྱི་མའི་ཏོད་ཟིར་ཎར་བ་ན།

ཏོད་ཟིར་ཅན་རྣམས་བརླག་པར་འགྱུར།

Digitized by Google

ཕན་ཏེད་དགེ་པོ་ཡིན་ཡང་བསྟན།
གསོད་ཏེད་ཀྱི་ཏུ་ཡིན་ཡང་སྐད།
ཆུ་མཚོ་ཇི་ནོར་བུ་རིན་ཆེས་ཀྱི།
ཁོང་པའི་ཟླུགས་རྒྱ་སྐྱེན་ཆེས་འཕྲིན།།

ནང་དུ་ཐུང་ཟད་འགྱོར་འགྱུར་ན།
ཕྱི་རུ་དེ་གས་པའི་རྒྱ་འགྱུར་ཕྱིན།
ཆུ་ཡིས་ཡོངས་ཀུ་གང་པའི་ཚེ།
སྐྱེན་རྒྱས་གསོ་ཤེང་འབུ་ལ་ལྷ་ཕྱི།

ཡིན་ཏན་ཀུན་ལྡན་དགོན་པ་སྟེ།
ཡིན་ཏན་ཅི་ཡང་མེད་པའང་དགོས།
ལྷུན་དང་ཡིན་ཏན་འདེས་པ་ལས།
ཡིན་ཏན་བཟློ་ཆེ་མཁས་པས་བསྟན།།

དང་ཡོ་ཁྱིད་ནས་དགེ་ཚོ་དང་།
མཛའ་བ་ཁྱིད་དུ་ཅེས་པ་མེད།
ཞེ་ཐམ་མ་ཁ་ལ་ཏུ་ཤུ་ཤ
ལག་ཀུང་ཤེས་ན་སྨན་ལ་ཤ

རང་དབང་ཕམས་ཅད་བདེ་བ་སྟེ།

གཞན་དབང་ཕམས་ཅད་ལྷག་བསལ་ཡིན།

ཕྱིན་མོང་བ་ནི་ཆོས་བཞི་སྟེ།

དམ་བཅས་པ་ནི་འཆིང་བཞི་རྣམས།

ནང་ན་ཡོད་ཏན་ཀུན་ལྡན་ཡང།

ཆ་ལུགས་ངན་ན་ཀུན:ཀྱིས་བརྒྱས།

ལྷག་ཆགས་ཕྱེད་ཟས་ཀྱང་ལྷུ་ཟད་པས།

འདས་ཆགས་ཀུན་ཀྱིས་སྒང་ཞེས་ཀྱི།

གླུས་པོ་ལྷ་པ་ཏུང་ན་མཛོས།
ཆུ་ལ་ཕོ་ལྷ་ཀ་ཏུ་ཀདུ་ན་མཛོས།
ལྷ་མ་ཆུ་ལམ་མཚོ་ན་མཛོས།
ནོར་ཆེན་དགོས་ན་རིན་དང་ཆེ།།

ཅ་ཅང་ཕྱུགས་པ་ཆེ་གཅགས་ན།
རེ་ཁེད་ཀཱ་ཤ་ལ་ཁ་ཤ་ཀ
ཀཱ་ཏ་ཁ་ཁ་ཁ་ལ་ལ་ཆར་ནི།
ཀ་ལ་ལ་ཁ་ལ་ལ་ཀ

Digitized by Google

ཀྱེ་ཏུ་ཐོད་པ་ཆེན་པོ་ཡང།
ལྷག་པར་མཛེས་པའི་ཁྱུར་གྱིད་ཏེ།
ཐོད་པ་ཐུང་བའི་མཁར་ལས་ཆར།
འདུམ་པར་འཁྱུར་བ་མང་བར་མཛོད།།

ཝེར་གྱུ་ཅན་ཀྱིས་ནོར་ཁྱམས་དང།
ལྷག་ཏོ་ཅན་ཀྱིས་ཀྱོགས་པོ་དང།
ཕྱོ་ཅན་ཅན་ཀྱིས་རིག་པ་ཁྱམས།
ཡོངས་ཀྱང་དགའ་བ་ལྷུང་མེ་ནུས།།

— ৬২ —

ལྷན་པོ་ལྷ་པ་ཁྱང་ན་མཛེས།
ཆུ་པོ་ལྷུ་ཀ་ཏུ་འདུ་ན་མཛེས།
ལྷ་མ་ཆུ་ལམ་མཚོ་ན་མཛེས།
ནོར་ཆེན་དགེ་ན་རིན་དང་ཆེ།།

— ৬৩ —

ཏ་ཅང་ཕྱུགས་པ་ཆེ་ཀ་ཀ་ན།
རེ་ཁེད་འཕེན་པའི་ཆུ་ཏ་འགྱུར།
འཇིག་རྟེན་རྒྱོ་པ་ཕལ་ཆར་ནི།
འབྲེལ་པ་ཁེད་ལས་འགྱུར་པ་མང།།

ཀྱེ་ཏུ་ཆོས་པ་ཆེན་པོ་ཡང།
ལྷག་པར་མཛད་བའི་ཕྲིན་གྱིས་ཀྱང་ངེ།
ཆོས་པ་ཐུང་བའི་མཐར་ལལ་ཆེར།
འདུ་བར་འགྱུར་བ་མང་བར་མཐོང།།

ཝེར་སྣང་ཅན་ཁྱོས་ནོར་ཟུམས་དང།
ལྷ་ཀ་ཏོ་ཅན་ཁྱོས་ཀྱི་ས་ཡོ་དང།
ཕྱོ་ངན་ཅན་ཁྱོས་རིག་པ་ཟུམས།
ཡོངས་ཀྱང་དགའ་བ་ལྷུང་མེ་ནུས།།

བརྒྱལ་ཆགས་ཅན་ནི་ཧོ་ར་ཁྲོས་དགའ།
ང་རྒྱལ་ཅན་ནི་བསྟོད་པས་མཁྱེ།
ཕྱིན་པོ་རང་དང་མཐུན་པས་དགའ།
དམ་པ་བཏེན་པར་སྨོས་པས་མཁྱེ།

ལྷུ་པོ་ཅན་པའི་ཡོན་ཏན་དང་།
ལྷ་ལྟོ་བས་ཞིན་པའི་རིག་པ་དང་།
རྟེ་དཔོན་ཅན་པའི་གཞལ་ཡས་ཁང་ལ་མས།
གཞིན་ལ་ཕན་པའི་ཀོ་ལྷ་བས་དགའ།།

— ৬৮ —

སྒྲ་མང་ཉམ་པ་ཁཏོན་པའི་ནུ།
མི་སྒྲ་ཉམ་པ་ལྷོང་བའི་གཤེ།
ནེ་ཐོ་སྒྲ་བ་བཟེབ་ཏུ་བཏུག
ཁད་ཆགས་ལྷུགས་པས་བཏེ་བར་ནུ།།

— ৬৯ —

མི་གང་དགེ་ལ་གཡོ་མེད་པས
རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་ཕན་བཏགས་ན
དགེ་ཡང་རེ་ལ་གཡོ་མེད་པར
ཁཏུ་པ་ཁངས་ཡོའི་ཆེ་ཕ་ཡིན།།

སྟོན་པས་བླ་མ་ཡིས་ཕྱོགས་ཅི་ལན།
ཐུགས་ལྟར་དོན་ལ་ཕྱི་ཅི་དགོས།
ཏེས་ན་ཐུ་བ་བསྒྲུབས་པ་ལ།
ཕྱི་བ་དོན་མེད་བང་ལ་ཀ་ཡིན།།

ལྷན་པས་བསྒྲུབ་ན་ནན་ཡང་ཤུ།
ལྷན་མེད་ཀུན་ཡང་རིང་ཏུ་ལྷོང་།
བ་ཡི་རོ་མ་ཟད་ལ་ན།
ཕེ་ཏ་བཟང་ཆད་བཚན་བར་ཅན།།

— །།ཀ།།

ཡོངས་སྒྲོལ་ལྷན་པའི་སྒྲོལ་པ་དང་།
མཁས་པར་ཀུར་ན་ཏུལ་བ་དང་།
ཆེན་པོས་དམན་ལ་ལེགས་སྒྲོང་པའི།
གསུམ་པོ་གཞན་བདེ་རང་ལ་ཕན།།

— །།ཁ།།

ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་རྟེན་བྱས་ན།
དམན་པ་རྣམས་དང་ཆེན་པོ་ཕྱིག
ལྷོ་ཤིང་ཆ་ལ་རྟེན་པ་ཡིས།
འབྲེལ་ཤིང་ཆུ་མེར་ཕྱེན་ལ་ལྷོས།།

— །།ཅ —

ཡོན་ཏན་ཅན་ལ་སྐྱོན་ཡོད་ཀྱང་།
ཡོན་ཏན་དགའ་རྣམས་ཀྱི་བར་སྟེན།
ཆར་ཀྱིས་མཁའ་ལ་ནགས་ཁྱོད་ན་ཡང་།
འཇིག་རྟེན་པ་རྣམས་དགའ་བ་སྐྱེད།།

— །།ཅཤ —

ཁྱེ་ཕན་རྣམས་ལ་དེ་ཞེས་དང་།
དམྱས་ལོང་བ་ལ་སྐྱོན་མེ་དང་།
མ་ཎི་བ་ལ་ཁ་ཟས་དང་།
གྲོན་ཡོ་རྣམས་ལ་ཆོས་མེ་དགོས།།

— ༧༦ —

ཡིན་ཏན་ཅན་དང་ནམས་པ་བཟང་པོ།

ནམ་ཕུ་ལ་ཇོ་དགའ་ལ་ཏང་ཏུ་བཟང་པོ།

ལྷུན་པ་མཁས་དང་རྒྱུན་བཟང་པོ།

གང་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཏེ་ཏུ་ཏེན། ।

— ༧༧ —

ནོར་ཀྱི་མཆོག་ནི་ལྷུན་པ་ལགས།

བདེ་བཉེ་མཆོག་ནི་ཝ་མས་ལྷུང་བ།

རྒྱུན་ཀྱི་མཆོག་ནི་ཕོས་པ་ལགས།

ནོ་ནས་ཀྱི་མཆོག་ནི་མེ་ཏགས་བདེ།།

ནོར་ཁྱིས་མ་གཏུངས་ཤུ་ཡང་ཞིད།
ཏྲ་ཏ་ཏ་བཏེ་ཕར་གཏེངས་པ་ཤུ།
བཏེ་ངང་ལྷ་ཀ་བསལ་ལས་ཐམས་ཅད་ཀྱང་།
དགེ་ར་ནགས་པ་ཞིན་ཏུ་རྟེ་བར་ཀ་ཀྱར།།

ཨ་ལ་ཁ་ཀ་ཐ་ཏ་ཏ་ཀ་ཀ་ངང།
ཨང་ངང་ཀ་ཕ་ནི་ཅང་ཁ་ཏ་ལས་ལ་ཐ་ཏ།
ཟུང་ཨ་ཨ་ཡ་ཀ་ཤ་ཏ་ངན་ངང་ཀ་ཏ་ཀ།
ལ་ལ་ཁ་ཏ་ངུ་ཕ་ནན་ཕ་ཏ་ཀ། ।

ནོར་མེད་ཀོས་བཟང་མཆོག་འདོད་དང་།
གཙན་ལ་སྐྱོང་ཞིང་ངན་རྒྱལ་ཆེ།
བསྟན་བཅོས་མི་ཚེས་རྒྱོད་པར་འདོད།
གསུམ་པོ་འཕེ་བའི་བཞད་གད་པ།།

— ८१ —

རྟེ་ཕོས་བདག་ལ་གནོད་བྱེད་ན།
དེ་ལ་སྐྱོབ་པར་བྱེད་པ་ཅུ།
ལྷང་བས་གཟུགས་ལ་སྐྱོབ་བྱེད་ན།
དེ་ལ་ལྟ་བའི་ཕྱོགས་མེད།

— ८२ —

མི་རྒྱལ་ཆོ་རིང་བ་སྟོན་པ།

ཆོས་པར་གྱུར་ན་འཇིག་པར་ལྟ།

ཆོས་པས་འཇིག་ཤིང་ཆོ་རིང་བ།

འདོད་པ་ཕྲན་ཕོ་ཉི་ཚེ་ལྟ་ཡིན།།

— ८३ —

གང་ལ་ཚོང་ལས་སྤྱོད་ཡོད་བཞིན་དུ།

སྤྱོད་དམ་སྤྱིན་པར་མི་གཏོང་ན།

མི་དེ་ནད་ཀྱིས་བཏབ་པ་འམ།

ཡང་ན་ཡི་དྭགས་མངོན་སུམ་ཡིན།།

ཆོས་ལུགས་ཤེས་ཀྱང་མི་སྲུང་ན།
རེ་ཁི་ཆོས་ཀྱིས་ཅི་ཞིག་བྱ།
ལོ་ཏོག་ཕུན་གྱུར་ཆོགས་ན་ཡང་།
གཅན་གཟན་དགའ་བ་ཁ་ལ་ལྟ།།

ཆོས་ཤེས་ཆོས་མིན་སྣ་བ་ལ།
མཁས་པ་ཤིན་ཏུ་མང་ན་ཡང་།
རེ་ལྟར་ཤེས་ནས་ཉམས་ལེན་པ།
འཇིག་རྟེན་འདི་ན་ཤིན་ཏུ་དཀོན།།

ཀུ་མཚན་བཟང་བས་བས་ཕྲེ་བ་ནི།
ཁྱང་ཟད་རིགས་ཀྱིང་ལེགས་བཤད་ཅེས།
ཀུ་ལེད་པ་ནི་གང་ཕྲོས་པ།
རེ་ཡི་བསལ་ཕབས་སྒྲ་ཡིས་ཅེས།

རང་གིས་ངན་ལྟོད་མ་བྱས་ན།
བརྒྱ་ཕྲེན་ཀྱིས་ཁྱང་སྣང་མེ་ནུས།
ཀུ་ལིག་རང་ཉིད་མ་བསྐྱལ་མས་ན།
ས་ཡི་མནན་པས་ཀ་ལ་ཕུབ།

ཏ་ཅང་ཁོང་ཁོངས་ཀྱི་བསགས་ཀུན།
ནོར་ནི་རང་གི་ཀ་ཅེད་མ་ཡིན།
ཕུང་གོ་ལ་ལལ་ཆེར་ཕྱུག་པོ་ལ།
འཕྲུང་གིས་སྣང་པོ་བཏེ་བར་རྒྱུ།

ཏ་ཅང་མཐུ་རྩལ་ཆེ་ཤ་ཟས་ན།
ལྷུས་པའི་ལུ་གོན་ཟེད་པ་ཡིན།
ཀཡུལ་དུ་བསད་པ་ལལ་པོ་ཆེ།
མཐུ་རྩལ་ཅན་ལ་འཕྲུང་བ་མང།

འཕྲིན་དང་ཕེས་པས་ཁོ་ལོ་ཕྱིས་ལ་ཕོ་ཀས།
བསོད་ནམས་ལྡན་ན་ཕོ་ཀ་ལུ་འཚུར།
བསོད་ནམས་མེད་ན་དེ་དག་ཀུན།
བདག་ཉིད་བརླག་པའི་ཆུ་རུ་འཚུར།།

རྒྱུ་ཀྱིས་པ་ཡིལ་བསྡུའི་ཞེས།
ལྷུམ་ན་རང་ཉིད་བསྡུས་པ་ཡིན།
ལན་ཅིག་རྒྱུ་ལ་ལ་ལ་ཡ་ཏ།
བཏེན་པ་ལ་ལ་ཀུང་ཏོ་ཀས་པ་ལ།།

— ཁ ——

རྩོལ་བ་ཏོར་ནས་འདུག་པ་ལ།

འདི་ལྟེ་གཉིས་ཀ་འགྲུབ་མི་འགྱུར།

འབད་པ་མེད་ན་ཞིང་བཟང་ཡང་།

ཤོ་ཏོག་ཕོབ་པར་མི་འགྱུར་རོ།།

— ཁ ——

ཤོ་ལྡན་ཏུ་བ་ཆུང་ཟད་ཀྱང་།

རྒྱུན་དུ་ཕྱོགས་ཀྱིས་བསྡུད་པར་བྱ།

གྲུབ་པར་ཀྱུར་ན་ལྡ་ཆེ་སྨོས།

མ་གྲུབ་ན་ཡང་མཇོས་པའི་རྒྱུ།།

— ९८ —

ཞེས་ས་ཅན་མོས་པ་སྣ་ཚོགས་པ།

ཕམས་ཅད་མཐུ་བ་ཐུགས་ཀྱང་ངག།

བང་ཉིད་ཡོན་ཏན་ལྡན་ལྷ་ཐུགས་ན།

ཕམས་ཅད་མཐུ་བ་དེ་ལ་ཉེ། ।

— ९९ —

མི་གང་ཟླ་ཞོ་དམ་པ་ངང་།

དམན་པའི་ཁྱད་པར་ལེགས་ཤེས་ན།

དེ་ཡི་ཀུ་བ་བསྒྲགས་ཤེས་པ།

ཕུན་ཚུམ་ཚོགས་པའི་གཞི་ཆེན་ཡིན།།

— ९७ —

ཉམས་ཀྱི་བས་ཆུང་བའི་ལྷ་ཞི་ཡང།
ཆེན་པོ་གཤིན་ལ་ལངས་ནས་འགྲུབ།
ཆུ་ཕོ་ཕེགས་པ་ཉམས་ཆུང་ཡང།
མཆོ་དང་འདྲེས་ན་གཅ་ལ་བསྒོམ།།

— ९८ —

རང་ཉིད་ལྷ་ཁྲོས་མ་ལྟར་ཡང།
ལྷ་ཆེན་གཤིན་ལ་ལེགས་པར་འདུ།
ལག་པས་དགྲ་ཞི་མི་གསད་ན།
མཆོད་ཆ་ལེན་པར་མི་ཟེད་དམ།།

— ९८ —

གཤོད་པར་ཕྱེད་པའི་དགེ་ཚོ་ཡང།

ཕལས་དང་ལྡན་ནས་ཕྱིས་ལུ་འགྱུར།

དེས་ཆེན་ལུས་ལ་གཤོད་མོད་ཀྱིས།

ལྷོ་བར་ཅེས་ན་སྨན་དུ་འགྱུར།།

— ९९ —

རྒྱ་ཕོགས་འབངས་ལ་མི་གཤོད་པར།

རིགས་པའི་ལམ་ཀྱིས་དཔྱ་ཆམས་བསྡུ།

ལུ་ལའི་ཅོང་ལ་ཕྱོགས་ཀྱི་བཟུང།

གཟུགས་པ་མང་ན་སྨན་པར་འགྱུར།།

རང་སྟོང་འབར་བར་སྣང་བར་བྱ།

ཕལ་ཆེར་ནམས་བར་བསྡུན་པས་ཁྱབ།

གླུ་ཡང་ཟློས་ནས་མི་ཏེད་ན།

ཨཱཡུ་ཐུ་ཕ་ཅ་ཅི་ཡོ་འདོད་ནས། །

ཅ་ཤེས་འཚང་ལ་འགྲོ་བའི་ཆོག

དགེ་པོ་ལ་ཡང་སྣ་མི་བྱ།

གནས་ཅ་བཞིན་དུ་རང་ཉིད་ལ

རྡོ་མ་ཕན་ཏུ་ལེ་ལན་འབྱུང་། །

གལ་ཏེ་དགེ་ལ་ནོད་འདོད་ན།
རང་ཉིད་ཡོན་ཏན་ལྡན་པར་བྱ།
དེ་ཡིས་དགེ་ཡང་ཟེམས་སྲེག་ཅིང་།
རང་ཡང་བསོད་ནམས་འཕེལ་བར་འགྱུར॥

ཆེན་པོ་ལྷག་ཏུ་ལྡན་པ་ལ།
བཏེན་ན་ཆེན་པོ་ཐོབ་མི་འགྱུར།
ཉེ་མཁེ་ཏོད་ལ་ཉེ་བ་ཡིས།
ཟླ་བ་མར་ཏོར་ཀུར་ལ་ལྟོས།།

— ๑๐๔ —

བདག་ཉིད་ནང་ལ་མི་དགའ་བ།
གཞན་ལ་གྲགས་ཏུ་ཡོ་མི་ཐུ།
གཞན་གྱིས་ཆུང་ངར་གཅོས་པའི་ཚེ།
བདག་ལ་བས་མ་པ་ཅི་ཡོད་བས་ས།།

— ๑๐๕ —

བདག་ཉིད་ནང་ཞིག་ནང་དགའ་བ།
ཡོ་ཉིད་གཞན་ལ་ལྷུར་ཐུས་ན།
གཞན་གྱིས་བདག་ལ་ནང་དགའ་བ།
ཡོ་ཡི་ཚུལ་གྱིས་མཆོད་པར་འགྱུར།།

དམ་པ་དག་ལ་བརྟེན་པ་དང་།

མཁས་པ་དག་ལ་འདྲི་བ་དང་།

གཤིན་བཟང་པ་དང་འགྲོགས་པ་ནི།

ཐུ་ལ་ཡོད་པ་རྣམ་དུ་བཏེ། ।

ཕོར་དང་གཡོག་འཕོར་མེད་ན་ཡང་།

མཛོད་ཕོ་ཕྲེ་ལྡན་འགྲོགས་ཡོད་ན།

ཏུ་འགྲོས་ཀྱང་ནི་ཕོན་ལྡན་གྱས་ན།

མི་ཡི་འགྲོ་བ་ལྷོས་ཅི་དགོས། ।

ཡུན་རིང་བར་བཤད་པའི་དགེ་བོ་དང།
མཇའ་བ་ཕྱིད་ཀྱང་བསལ་མི་ཐུ།
ཀྱེན་ཏུ་ཚ་བའི་ཆུ་ཅིད་ཀྱང།
མེ་དང་ལྷད་ན་མ་གསོད་དམ། །

ག
་ཁང་བཟང་ངོ་ཚ་ལ་ཡོད་ན།
དགེ་བོ་ལ་ཡང་ཡིད་བཏུན་རུང།
གཞན་བཟང་དགེ་ལ་ལྷུབས་པོང་བས།
སྲོག་གི་བར་དུ་ལྷུབས་པ་ཕོས། །

རང་གིས་ལེགས་པར་ཤེས་ནས་ཤང་།
ཐུ་བཅམས་ཅང་ཕྱིས་ཀྱིས་ཐུ།
མི་གང་ཕྱིས་ལ་མི་དགའ་བ།
འཕྲོད་པ་རིན་ཆེན་ཀྱི་བཤད། ।

ལེགས་པར་བཏགས་ནས་ཕྱིད་པ་ལ།
ཐུ་བ་ཁྱམས་པ་ནི་ལ་སྲིད།
མིག་ལྟར་བཏགས་ནས་འཕྲོ་བ་ལ།
ནི་ཤང་ས་ཕོ་མས་པ་འཇོར་རམ་ཅི། ।

རང་ཉིད་ཅིས་ཀྱང་མཐོ་འདོད་ན།
གཞན་ལ་ཕན་པ་འབར་ཞིག་ཤེས།
ཐུན་ལ་ཐུ་ཚུད་ཐེག་པ་རྣམས།
ཤེས་ལ་མི་ལོང་མི་འཕྲོད་དམ། ।

ཕ་ཡི་ཆེ་ནས་གཞོ་ལ་འདོད་ན།
རང་གི་ཡོན་ཏན་འབད་པས་བསྡུད།
དགེ་བོ་གསོད་པར་འདོད་པ་རྣམས།
མཆོག་ཆ་འབད་ན་སྐྱ་ལ་ལ་ཕྱོས། ।

ཆོས་ཀ་ངན་བཟློག་པས་འཇིག་རྟེན་ན།
འཇིག་པ་ལྷུག་པ་མི་སྲིད་ཀྱིས།
ཡིད་ལ་རང་འཇིག་ལྷུག་ན་ཡང་།
ངག་གིས་ཀུན་དང་མཐུན་པར་ཀྱིས།།

ལྷ་ཡི་ཕྲེ་ལྡན་མཁོ་ལྡན་ན།
ལྷོ་ཕྱོགས་ཏིང་ལ་ཏེས་པ་ཐག
མར་མེ་ཕུར་ཏུ་ཞེ་བསྡུན་ན།
ཕྱིན་པ་ཡོ་ཡི་ལག་པ་བསྟེག

ཐུ་བ་ཆེན་པོ་བསྒྲུབ་པའི་ཚེ།
འབད་པ་དག་གིས་གྲོགས་བཟང་བསྟེན།
ནགས་ཚལ་ཆེན་པོ་མེད་བསྲེག་ན།
ཟླུང་གཅིག་ཏེ་ནས་གྲོགས་ཀྱ་དགོས།།

འགྲོ་མགོན་བཅས་ཆུས་བཀྲ་ཤིས་ཏུ།
སྟོན་པ་གཞན་ལ་གྲགས་ཕྱིར་པ།
ཡན་ལག་བཅུ་ལྡན་ཆུ་འགམ་དུ།
བ་ཚྭའི་ཁྲོན་པ་ཀོ་བ་ཡིན། ।

Digitized by Google

— ᠬᠤᠷᠪᠠ — ᠬᠤᠷᠪᠠ

ᠷᠣᠯᠣᠨ᠄ᠪᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨ᠄

ᠬᠣᠯᠣᠨᠣᠭᠣᠷᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨᠠᠭᠠᠨ

འཇིག་རྟེན་འདིར་ནི་བུན་བཏང་བས།
དཔོན་པོ་ཁང་ཕོ་བའི་ཏེས་པ་མེད།
ལྷོ་ལ་ཕྱིན་ལ་འབད་མེད་པར།
ཆུང་ཡང་བརྒྱ་བསྡུར་ཕོ་བར་འགྱུར།།

རིགས་བརྒྱད་ཀུང་ཏེས་ཏོ་ཀས་པས་ན།
ལྷོ་ཆུང་ཐུང་ཟད་བརྟེད་པ་ཡོད།
མཁས་པ་རིགས་བརྒྱད་མཕོ་ཕོ་ཕྱིར།
གསུག་བཤད་གཞན་ལ་ལྷན་པ་འཕྲད།།

ཏ།ལྷར་ཕ་མ་བུ་ཐུ་མས་པ།

དེ་ལྷར་བུ་ཚས་ཕ་མ་མིན།

ཕ་མ་བུ་ཚ་བསྐྱེངས་བསྐྱེངས་ནས།

ཕ་མ་ནམ་ནས་བུ་ཚས་བདུས།

ལྷོ་ཕའི་ཁོལ་ཕོར་ཀྱུར་ཕ་ནུ་མས།

ལྷ་ཀ་ངང་ལྷོ་ལ་ནས་ནོར་ཕྱེ་ཁ་ལ

ཆོ་ག་ཀེ་ལ་ནུ་ཕ་ལ་ནོར་བཏེ་ཀ

ངེ་ལ་ཕ་བཞིན་ཏ་ཀ་ཞིན་ལ་ལྷོ

Digitized by Google

གལ་ཏེ་དགེ་གྱུར་བརྒྱ་བཏོད་ན།
གསང་པ་ཏེ་གྱུར་ན་ལ་འཇུད།
རང་གི་ཕྱོ་བ་ནཏེ་བཅོམ་པས།
དགེ་གྱུར་ནཏེ་ཅར་བསང་པ་ཡིན།།

མཁྱེ་ཆེན་བཟློ་ལྷུགས་སྟོད་པ་ལ།
ཁྱོས་ན་རང་ལ་ལྷ་ཀ་པར་ཀོད།
དམ་པ་ཏེ་བར་ཞེ་བ་ལ།
ཕྱོ་བར་ཅུ་ཞེ་ཀ་ལ་ཡོད།

ཤ་ཟ་ཁ་ཅིག་ལ་ཕྱུས་པ་ཡི།
ཆ་ནས་ཟླ་ཞིང་ཁ་ཕྱི་ལ་ཕན་འགོར།
རེ་བཞིན་ལྷུན་ཅིག་ཕྱུས་པ་ཡི།
ཕྱི་ཚེ་ལས་ཀྱིས་ཚེ་ཚིར་འགྲོ། ।

རང་འདོད་འགད་པས་བསྲུབ་འདོད་ན།
རེ་ཡིས་རང་ཚིར་ཁ་ཤན་རྐྱེན་བསྲུབ།
རང་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་ཁ་ཅོར་ཕྱེད་པ།
རེ་ཡིས་རང་རྐྱེན་འབྲུབ་མི་ཤེད། ।

ཕོས་པ་མེད་པའི་ཐུགས་པ་ཏེ།
རྟེ་ཞིག་གྱུས་ཀྱང་ཆུ་ལུང་ཏུ་འཇ�as།
གསེར་ངན་ཏཱུ་ལ་ལེགས་པར་བཀྲུ་ཡང།
མེ་ཏང་བླལ་ན་ཟླ་བར་འགྱུར།

གང་ལ་ལྷ་ཁྱོས་མི་ལྟེ་ན།
བསྟན་བཅོས་ལེགས་ཀྱང་གུ་ཞིག་ལེན།
ཧོར་ཐུས་ལྷས་པའི་གསེར་ཁ་ཁྱེ་ཆུན།
མཇོས་ཀྱང་བ་ལང་གི་ལ་བལྟ།

མཁས་པ་རྣམས་ཀྱི་ལེགས་པར་ཁས་ལེན།
ཀྱེན་ཏུ་བདེན་པར་གོ་སྒྲུབ་དུ།
ཏེ་ཏོན་ཁ་མས་ཐུ་མེ་ལེན་ན།
བསྟན་བཅོས་ཕལ་ཆུང་ཅི་ཞིག་ཟ། ।

ལྷ་ལྟན་རང་གིས་ཕལ་ན་ཡང་།
མཁས་པའི་ཀན་ཏུང་ལུགས་ལེགས་པར་བལྟ།
རེན་ཆེན་ཀྱེན་ཏུ་བཟང་ན་ཡང་།
མ་བཟོས་པར་དུ་རེན་དང་ཆུང་། ।

—132—

ནགས་ཚལ་ཤིན་ཏུ་མང་ན་ཡང་།
ཕན་དང་ས་མཆོག་སྤྱི་བ་ཀུང་།
རེ་བཞིན་མཁས་པ་མང་ན་ཡང་།
ཡེགས་པར་ཤད་འགྲུང་པ་ཤིན་ཏུ་དགོས།།

—133—

རྒྱ་མཆོག་འགྲོ་བའི་ཚེ་ན་ཤེས།
གསེར་དངུལ་བཏུལ་ནས་ཤེས་པར་འགྲུབ།
གླང་ཆེན་གཡུལ་ཕོངས་ཤེས་འགྲུང་རྒྱ།
མཁས་པ་ལེགས་པར་ཤད་རྟོག་ན་ཤེས།།

ཡུལ་དང་དུས་ལ་བབ་པའི་ཚེ།
རབ་ཏུ་བསྒོམས་ཏེ་ལན་འགའ་གྱུ།
ལེགས་པར་ཤད་ཡིན་ཀྱང་མང་ཐུར་ན།
ཆོང་རྒོང་ལྟོ་བ་བཞིན་དེན་མེ་འགྱུར།། །།

Digitized by Google

།།སོར་བཞིས་ཀྱི་སྒྲུ་གས་པོ།།

Digitized by Google

Digitized by Google

།།ནོར་བཟང་ཀྱི་སྨོ་སྦྱོར།།

ཨཱ།། རྒྱ་བོ་ཀར་ཏེ།། ཏེ་ནས་ནོར་བཟང་

ཀྱིས་རྒྱ་བ་ལ་བལྟས་ནས། ཡིད་འཕྲོག་མ་

དང་བྲལ་བའི་སྨོ་སྦྱོར་འདི་ལྟ་བུ་བ།

འདོན་པར་བྱེད་དེ། རྒྱ་ཆེ་རྒྱ་གར་རྒྱལ་

མཚན་མོ་གསལ་ལ་མཛད་ཀྱི།། ཁྱོད་ནི་ལྷར

མཛེ་མེད་ཏུ་ལྷག་པ་ཏེ་ངས་ཁོན་བཟང་། །

ཅིག་བདག་གི་ལྷག་པ་ཟུང་ལ་ལྟ་བུ་མེད། ཡིད

འཕྲོག་ཅས་བཀྲིས་ཁྱོད་ཀྱིས་པ་ལྟ་ཏན་ཀ་ཟིག་ལན་ལམ།

ལེས་གླགས་ནས། སྤྲོན་ཀྱི་དགའ་བ་ཆུམས་
ཀུ་ཟློང་བ་ནས་ཤིང་སོང་བ་ལས་རི་དགས་
མོ་ཤིག་མཐོང་ནས་རེ་ལ་ཡང་གླགས་ཁ །
ཀྱེ་མ་རི་དགས་མོ་ཁྱོད་རྒྱ་ཆུ་ལོ་མ་ཟ ། །
ཁྱོད་ནི་ལེགས་འབྲུར་བདེར་སྤྲོད་བདག་ནི
ཏོན་ཁ་མིན ། ། རི་དགས་མོ་ལྷུར་མིག་ཀྱས
རིང་བས་ཀན་ཟུགས་བཟང་བ ། ། བདག་གི
ཡིད་འཕྲོག་ཅས་ཀ་ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་ཀྱར
ཏམ ། ། རེ་རེ་ནས་སོང་ལྟ་ཕྱོགས་ནས

ཞིག་ཏུ་ཕྱེན་པ་དང་། ཆོས་མེ་ཏོག་དང་།
འབྲས་བུས་མཐོས་པར་ཐུས་པའི་གྱེང་ཕོ
ལ་བུང་བ་དག་ཕོངས་ཀྱིད་པ་མཐོང་ནས
དེ་ནས་བུང་བ་ཞིག་ལ་སྨྲས་པ། ས
ཕྱེ་ཏ་ཕ་ཐ་ཕ་ཏ་ཕ་ཐ
ཆ
ལ
ད
ཕ
ཐ
ཕ
ཏ
ཕ
ཐ
ཕ
ཏ
ཕ
ཐ
ཕ
ཏ

མཁོང་ཁྱུར་ཏམ།། ཕྱོགས་དེ་ནས་ཀྱང

ཁོང་བ་དང་། ལྷག་ལེན་མཁོང་ངོ་།།

མཁྱོང་ནས་ཀྱང་ལྷས་ཕ། ཀྱེ་མཁོ

ལྷག་གནས་ཤིང་ལོ་ཟླ་ཐུར་ལ། ཀཱ

ལིང་།། མེག་དང་ཞ་ཡི་ནང་ནས་དུང

ཡཱ་ཆོགས་ཧཱ་ཏ་ཕ།། ཁྱོད་ཀྱི་ཀ་ཏ

ཡཱ་ཆ་དང་ཧཱ་ཏ་ཆགས་མར་མ་ལ

ལ།། ལ་ཀ་ཀ་ཡིད་ཧ་ཁ་ཕ་ཁ་ཁ

ཁ

ཁ

གནས་ཤིག་ཏུ་ཕོན་པ་དང་། ཆོས་གནས
ཤིག་ན་ཞུ་ཐུབ་ལ། ཁྱེན་པ་ཤིག་མཚོང
ངོ།།། མཚོང་ནས་ཀྱང་ཞུ་ཐུབ་དེ་ལ་ཡང
ལྷས་པ། ། ཀྱེ་མ་ཞུ་ཐུབ་ཆོས་མཆོག
ལྷུན་ཀྱང་ལ་གནས་པ།།། འདས་ཆགས
ཆོག་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་གྲུང་མེད་ཡིད་འཕྲོག
པ།།། ཟླུང་པ་ལ་ལྷུན་ཕོ་ལྕུ་ཐུང་ཏེ་མེད
མཇོས་པའི་ཤིག། བདག་གི་ཡིད་འཕྲོག
ཅེས་ཐུ་ཕྲོད་ཀྱིས་མཚོང་ཐུང་ཏམ། །

ཕྱི་གས་དེ་ནས་ཀྱང་ཁོང་བ་དང། ཀྱེང
ཟུ་ངན་འཚང་ཐུ་ཆ་མ་ཏོ་ག་ཕམས་ཅད་ངང
ཆུས་པ་ཞིག་མཐོང་ནས། ཁེང་ནི་ཁ་ཅས
ཀྱང་བཀ་ཀེས་ཞེས་བརྗོད་པ།། ལྷོ་ན
པ་ཁ་ཅས་ཀྱི་ཆུ་ཤ་ཕ་ཆེར་ཐུར་པ།། ཡིད
བཞོག་ཟུ་ངན་ཀྱིས་ནི་ལྷོ་ཁ་བདག ।
ཕལ་མ་ལྷུར་ན་ཁྱོད་ཀྱིས་ཟུ་ངན་ཁོངས།།
དེ་དེ་ལྟར་ཡིད་ལྷོ་ངེ་ཞིམ་ཀྱིས་ཏུང
ལྷོ་ངེ་ཞེ་བལྟ་ཀནས་ལུ་ཁྱེན་ནས་ཀ།། །།

679519

NOTES

Stance VI. — Comparez dans l'*Hitopadêsa,* traduction de M. Lancereau, p. 84, ligne 8.

St. VIII. — Après *partout* ajoutez : « où il va. »

St. XII. — J'ai écrit *ñam* en suivant le texte de Calcutta, mais la vraie leçon doit être *ñams.*

St. XIII *Phan zel* « étoffe de soie » suivant la traduction de Csoma. Ce mot manque dans les dictionnaires.

St. XIX — Le sens de « rejeter sur les autres, attribuer aux autres » qu'a ici *hgod par byed* ne se trouve pas dans les dictionnaires.

St. XXV. — On reconnaîtra ici la fable de la tortue et des deux canards racontée dans l'*Hitopadêsa,* traduction de M. Lancereau, p. 172. — La Fontaine, X, 3.

St. XXVIII. — *Khar byin,* « énumérer, » manque dans les dictionnaires.

St. XXIX. — Plus littéralement : « Si vous brûlez les ordures d'un chien, etc.

St. XXX. — Le verbe *yin* est employé ici au lieu du verbe *yod* ordinairement seul usité avec le datif pour exprimer le sens *avoir.*

St. XXXIX. — Vers 2e, il faut *gyi* au lieu de *gyis.*

St. XL. — Au lieu de *saint* le texte a « le fils des Djinas, » mais au fond, le sens est le même, puisque les Djinas sont des Bouddhas.

St. XLIII. — *Chan dou hgyour* « se corrompre » manque aux dictionnaires.

St. L. — 3e vers, littéralement : « Ayant mangé la solde des grands. »

St. LIV. — Il semblerait plus correct de mettre *tch'en pas* au premier vers, comme au second *ngan pas.*

St. LXII. — Vers 2, il faut *lkog tou*, d'accord avec la traduction anglaise de Csoma. — 3e vers : *rgya lam* s'écrit mieux *brgya lam*.

St. LXX. — Vers 4, littéralement : « La colère impuissante nous brûle nous-mêmes. »

St. LXXIII. — Csoma, dans son dictionnaire, écrit *hkri ching*.

St. LXXVII. — Vers 4, j'ai suivi la traduction anglaise, mais d'après les dictionnaires ce doit être : « Le meilleur ami est celui qui ne trompe pas. »

St. LXXVIII. — *Gdoungs pa*, prétérit et participe passé de *gdoung va*, qui n'est pas donné comme verbe dans les dictionnaires. — *Rdje va*, « se succéder, aller de l'un à l'autre, » sens que les dictionnaires ne donnent pas assez nettement.

St. LXXXV. — Vers 1. Il faut : *smra va pa*.

St. CXII. — *Gyis*, impératif de *bgyi*.

St. CXIII. — Vers 3, littéralement : « L'ennemi désireux de donner la mort. »

St. CXIV. — *Gyis*. Voy. St. CXII.

Page 45 de la traduction.

Le nom de *Norzang* se trouve dans la liste des Bouddhas du *Bhadrakalpa*, au n° 971, où il correspond au sanscrit *Soudhana*.

Le nom de *Yidphroma* semble répondre au sanscrit *Manôhârinî*.

(La note au bas de la page.) *Snarma* répond au sanscrit Rôhinî. Ce nom est celui de l'une des soixante filles de Dakcha, parmi lesquelles trente-sept sont les nymphes qui forment les astérismes lunaires, et sont les épouses du dieu de la lune.

Voyez le dictionnaire de Wilson, au mot *Rôhinîpati*, et les *lois de Manou*, traduites par Loiseleur, livre IX, note pour la stance 314.

Ligne 13. *Celle qui a l'œil long*, etc. Le texte a *mig kyous*. Le mot *kyou* qui, suivant Csoma, ne s'emploie qu'en composition, semble signifier ici *le coin, l'angle allongé de l'œil*.

Page 46, liv. 3. Comparez dans le Mrichtch'akati, édition de Calcutta, p. 283, au bas : « *Sa longue chevelure de la couleur luisante de l'abeille noire*. »

Comparez aussi tout le 4e acte de *Vikramôrvaci*.

Ibid. l. 20. Comparez *Nâla et Damayantî*, édit. de Bopp, p. 86-87 (livre XII, st. 102 — 108).

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA